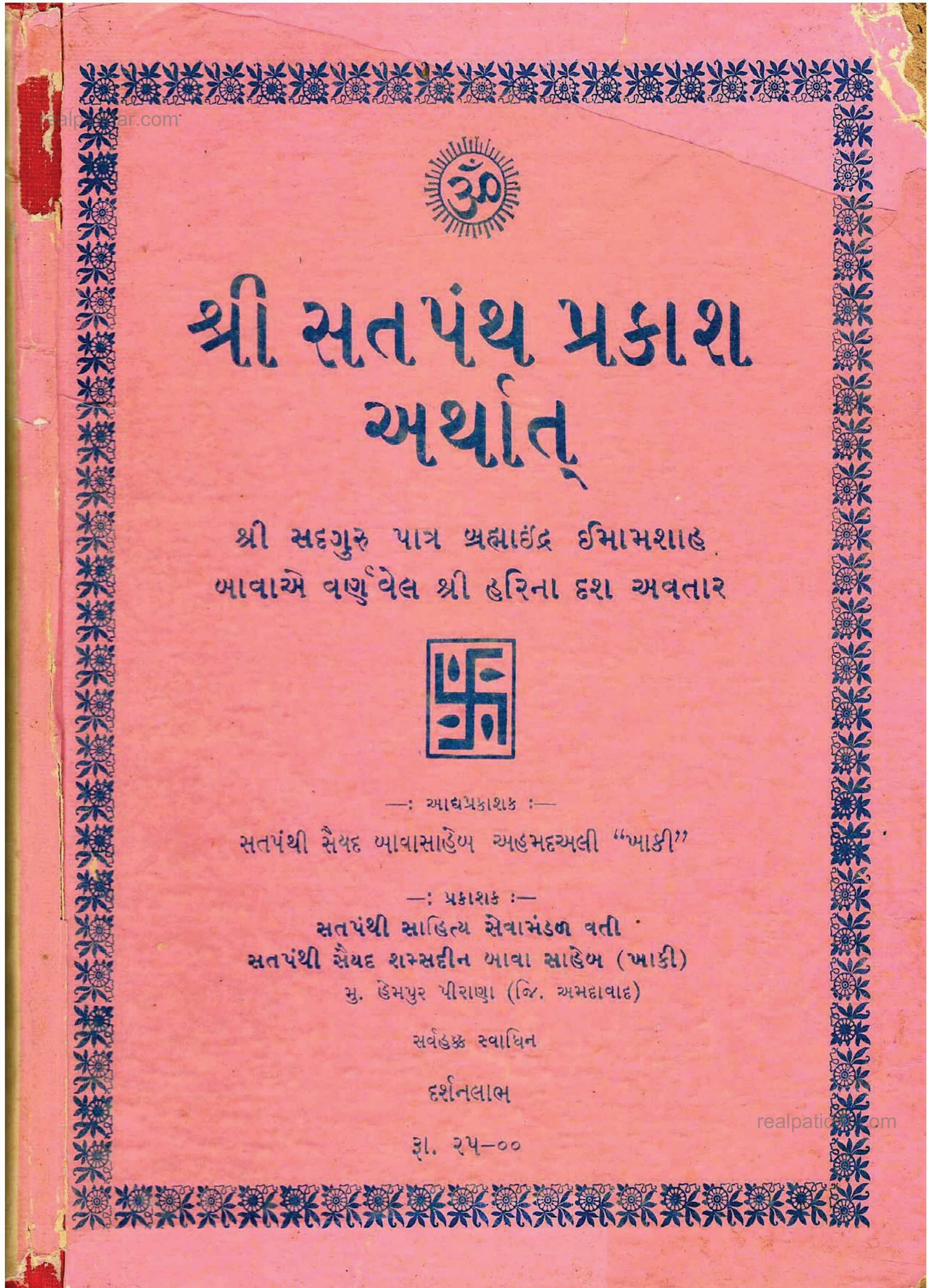

ૐ
શ્રી સતપંથ પ્રકાશ
અર્થાત્
શ્રી સદગુરુ પાત્ર બ્રહ્માઇંદ્ર ઈમામશાહ
બાવાએ વર્ણવેલ શ્રી હરિના દશ અવતાર
—: આદ્યપ્રકાશક :—
સતપંથી સૈયદ બાવાસાહેબ અહમદઅલી "ખાકી"
—: પ્રકાશક :—
સતપંથી સાહિત્ય સેવામંડળ વતી
સતપંથી સૈયદ શમ્સદીન બાવા સાહેબ (ખાકી)
મુ. હેમપુર પીરાણા (જિ. અમદાવાદ)
સર્વહક્ક સ્વાધિન
દર્શનલાભ
રૂા. ૨૫—૦૦
realpatidar.com
realpatidar.com

શ્રી નિષ્કલંકિ અવતાર

શ્રી ફર્માનજી બિસ્મિલ્લાહ હરરહેમાન નિરરહિમ

ભાવાર્થ—શ્રી પરમાત્માની આજ્ઞાથી આદરૂં છું.

દયાળુ શ્રી પરમાત્માના નામથી જે સહાય કૃપાળુ છે.

ભગવાનનાં અવતારોના હજારો ભેદ.

ऋ० अ० ८. अ० ७. व० ३३. मं. १८.

रुपं रुपं प्रति रुपो, विभूव तदस्य रुपं प्रतिचक्षणाय ॥ इन्द्रो
मायाभि पुरुरुप इर्यते युक्ता हस्य हस्यः शतादशः ॥

પોતે પ્રયત્ક્ષ થવા માટે રૂપ રૂપનો પ્રતીકરૂપ થાએ છે, પરમેશ્વર જ માયાથી પુરૂષરૂપ હોય છે, એના હજારો ભેદ હોય છે.

પરમાત્માંની સોળ કળા નરજામે.

य० अ० ८. मं. ३६.

यस्मान जाताः परो अन्यो अस्यिय आविवेश भूवानि विश्वा ।
प्रजापतिः प्रजयासँ रराण स्त्रीणिज्यातीँ पिसचते सषोडशी ॥

એના સમાન કોઈ જન્મ્યો નથી, એથી, બીજો કોઇ ઉત્તમ નથી. એ સ્વતંત્ર છે, (તાબેદાર નથી) સર્વ પ્રજાઓને સુખ આપવા, ભુવનોમાં અને વિશ્વમાં પ્રજાપતિ (બ્રહ્મરૂપે કે રાજારૂપે) છે. તે ત્રણે લોકમાં જેની ગત છે. પ્રકાશિત જોતિષરૂપે ચૈતનરૂપે સંચરનાર તેવા સોળ કળાવાન છે.

મદીનામાં "શ્રીવિષ્ણુ"

૩૦૦ વરસ

य० अ० ३६, म० २८ (अने सामवेदमां पण छे.)

मदीना स्याम सरद सतं, भूयश्च सरदाः सतात ॥

મદિનામાં શ્રીવિષ્ણુ (પ્રથમ) સો વરસ, 'ફરી,' 'ફરી,' પુનઃ પુનઃ બે ફેરા સો સો વરસ રહેશે.

અવતાર દસમો

વિભાગ ૧: પૂર્વભૂમિકા

પહેલા વૈશાખ સુદ બીજને શુક્રવાર,
તે દિન કળિયુગ બેઠો સાર. ૧
હે મુનિવરો કળિયુગમાં અથર્વ વેદ પ્રમાણ,
અને ગોર બ્રહ્માજીએ નબી મહમંદ ધરાવ્યા નામ. ૨
જે ચંદ્ર વંસે આદમ કળિયુગે થયા સાર,
તે શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણ હરીનો દસમો અવતાર. ૩
જે દસમે રૂપે શ્રી હરિ પાત્ર નિષ્કલંકિ અવતાર,
તે આવિ બેઠા આરબ દેશ મોઝાર. ૪
જે આ ગોરે કેટલાંક ચરિત્ર શ્રી હરિનાં કહ્યા,
તે દેવ આ કળિયુગમાં હોઇ રહ્યા. ૫
ગોર બ્રહ્મા આ કલિયુગે ગોર સમસ અવતાર,
તે ગોર દુરવેશી લઇ ફર્યા ચોવિસે મુલક મોઝાર. ૬
જે ગોર ચોવીસે મુલકમાં પ્રતક્ષ બોલી રહ્યા,
તે ગોર ફરતા ફરતા ચીન નગરીમાં ગયા. ૭
જ્યારે બેઠો કળિયુગને દ્વાપર ઉતર્યો,
ત્યારે દહિત કાળીંગો મહા ચીન નગરીમાં અવતર્યો. ૮

વિભાગ ૨: સુરજારાણી અને કમલાકુંવરને સતપંથનો ઉપદેશ

ચીન મહાચીનમાં કાલિંગો બેઠો છે આજ,
તે દહિત કાલિંગો કળિયુગ લાગતાં બેઠો છે રાજ. ૯

જે નવે ખંડ માહે વ્યાપક હોઇને કરે છે કામ,
કળિયુગમાં કાશી વિશ્વનાથ જપાવે હરિનું નામ. ૧૦

ત્યાં સુરજા રાણીએ સાધ્યું હતું રાક્ષસનું જ્ઞાન,
તે સમર્ણ કરે કાળીંગાનું એકે ધ્યાને. ૧૧

તેને સપ્ત ખંડી મેડીને ફરતા ઝરૂખા ચાર,
ત્યાં ઉગાડા મંદિર મોલને રાજ દ્વાર. ૧૨

ત્યાં સુરજા રાણી મોતી વીણેને સ્વામીનું સમ્રર્ણ કરે,
ત્યાં મધ્યાન કાળે આવી પંખી કલોલ જો કરે. ૧૩

ત્યાં આવ્યા પંખી તેમાં સુડા છે બહુ,
તે તો સમરણ કરે કાલિંગાનું સહુ. ૧૪

ત્યારે સુરજા રાણી મનમાં બહુ કરે વિચાર,
એતો કોઈ બ્રહ્મ સ્વરૂપી આવ્યો નગર મોઝાર. ૧૫

ઈમામશાહ પોપટ બની ચીનમાં ગયા

એસો તે કોઈ નગરમાં હમારો દાસ,
એ બ્રહ્મ સ્વરૂપી પોપટ ને લાવે હમારે પાસ. ૧૬

જે સદ્ગોર પોપટ સ્વરૂપે દીઠા,
તે જઇ સામા કદમના ઝાડ ઉપરે બેઠા. ૧૭

ત્યાં સર્વે જનાવર કરે બહુ કલોલ,
તેમાં બ્રહ્મ સ્વરૂપી પોપટ બોલે નવલા બોલ. ૧૮

તે સુરજા રાણીના મનમાં એવી ચિંતા થાય,
જો રખે બ્રહ્મ સ્વરૂપી પોપટ ઊડી જાય. ૧૯

ત્યારે સુરજારાણી મનમાં એવી ચિંતા કરે,
તે તો વચન પોપટના હૃદયમાં ધરે. ૨૦

હવે એસો છે કોઈક હમારો દાસ,
એ પોપટને કરો ફાંદો ને પાસ. ૨૧

ભાઈ જે ફાંદાને પાસ પોપટને કરો,
તે પોપટ લાવી મુજ આગળે ધરો. ૨૨

રાણી તમે શાને કરો છો ફાંદાને પાસ,
બાઈ હું તો તમને કરવા આવ્યો છું દાસ. ૨૩

સુણો સુરજારાણી અમારી વાત,
બાઈ તમે કહો તો આવું તમારી પાસ. ૨૪

તમે સુણો સુરજારાણી અથર્વ વેદી બ્રહ્મ જ્ઞાન,
તમે જે થકી આગળ પામો અમરાપુરમાં ઠામ. ૨૫

સુણો સુરજારાંણી તમે રાજદ્વારે દહિંત ધરે આય,
હવે બાઇ તમારો જન્મ પદાર્થ એળે જાય. ૨૬

એસો વચન સુણી સુરજા રાણી અચંબે થાય,
ત્યારે બાઈ ગોર શમસ પોપટને લાગ્યાં પાય. ૨૭

ત્યાર બોલ્યા સુરજારાણી ભાઈ પોપટજી વારૂ કહો,
પણ અમારા જીવની ચિંતા તમે શાને લ્યો. ૨૮

ત્યાં પોપટ સ્વરૂપે ગોર શમસ બોલ્યા વિખ્યાત,
તમે સુણો સુરજારાણી આજ અથર્વવેદની વાત. ૨૯

બાઈસુરજા અમે આદે અંતે જીવુંના ઓરતીયા છઉં,
તે માટે તમને અગમ કહેવા આવ્યો છઉં. ૩૦

આજ દશમે રૂપે નિષ્કલંકી અલી અવતાર,
તે શ્રી હરિએ ધર્યો છે જંબુદ્વીપ મોઝાર. ૩૧

ત્યાં તમારા જીવના કારજ થાશે હો સુરજા નાર,
જો આજ વોરો આધર્મ સત્પંથ સાર. ૩૨

એવાં સુણી વચનને સુરજારાણી અચંબે થાય,
ત્યાં ગોર શમસને તખતે બેસાડયાં આય. ૩૩

ત્યારે તખ્તે બેસીને ગોર શમસ બોલ્યા વિખ્યા,
સાંભળો સુરજારાણી આજ અમારી વાત. ૩૪

હરે રાણી કર્તા યુગમાં અમે ગોરબ્રહ્મા ઋગ્વેદી વેપાર,
ત્યાં ભક્ત પાંચ કરોડીસું તાર્યા પ્રહલાદ. ૩૫

જે ચાર અવતાર શ્રી હરિએ લીધા કર્તા યુગ માંહે,
તે દેવે ચાર દહિંત સંહાર્યા ત્યાંહે. ૩૬

રાણી ત્રેતા યુગમાં અમે ગોર વશિષ્ઠ જ જાણ,
ત્યાં વેપાર યજુર્વેદી હુવા પ્રમાણ. ૩૭

જે શ્રીહરિએ ત્રણ અવતાર લીધા ત્રેતા યુગમાંહે,
તે દેવે ત્રણ દહિંત સંહાર્યા ત્યાંહે. ૩૮

જે સાત કરોડી શું તાર્યા શ્રી હરિશ્ચંદ્રરાય,
બાઈ તે પોતા અમરાપુર જાય. ૩૯

દ્વાપર યુગમાં અમે ગોર વિદંવ્યાષ સત કરી જાણ,
ત્યાં વેપાર સામવેદી હુવા પ્રમાણ. ૪૦

ત્રીજા દ્વાપર યુગમાં બેઉ અવતાર શ્રી હરિનાં જાણ,
ત્યાં દેવે બહુ દહિંત સંહાર્યા નિર્વાણ. ૪૧

ત્યાં નવ કરોડી શું તાર્યા પાંડવ યુધિષ્ઠિર રાય,
બાઇ તે પોતા અમરાપુરમાં જાય. ૪૨

આ કળીયુગમાં અમે ગોર સોદરદીન સત્ય જાણ,
ત્યાં વેપાર અથર્વવેદી હુવા પ્રમાણ. ૪૩

આજ ચોથા કળીયુગમાં શ્રીહરિનો દશમો અવતાર,
બાઇ તેનાં આ અથર્વવેદમાં પ્રકાશ. ૪૪

જે આજ શ્રી નિષ્કલંકી અવતાર ધર્યો જાંબુદ્વીપ,
તે દેવ તારા ભરથારને મારશે હો સુરજા નાર. ૪૫
જે દેવનો અથર્વવેદનો એસો છે વિચાર,
તે હું તમને આગમ કહેવા આવ્યો છું નાર. ૪૬
હરે બાઈ તમે શેને જાણો અમારો સત્યભાય,
જે ગોર બ્રહ્મા અવતાર તેજ ગોર શમસ કહેવાય. ૪૭
બાઇ તમને સત્યવંતી અમે જાણી નાર,
ત્યારે પોપટ સ્વરૂપ ધરીને આવ્યા તમારે દ્વાર. ૪૮
ત્યાં ગોરને છેડો છોડી રાણી લાગ્યાં પાય,
હવે અમને મોક્ષ મુક્તિના દેખાડો ઠાંમ. ૪૯
તમો સુણો સુરજારાણી ગોર શમસ કહે વિચાર,
જો બાઈ આ યુગમાં સત્થપંથ ધાઓ સાર. ૫૦
જો આગળ આ સત્યપંથ વિના સીધા નહિ કોય,
સતપંથ વિના મોક્ષ મુગતી ન હોય. ૫૧
આજ કળીયુગમાંહે સત્યપંથ ધાઓ સાર,
તો તમે સુરજારાંણી ઉતરો પાર. ૫૨
હરે રાંણી તમે પાળો આવા સત્પંથ ગુપ્ત હોઇ,
જેથી દાણવમાં તમને ન જાણે કોઇ. ૫૩
તબ સુરજારાણી ત્યાં બોલ્યાં છે બોલ,
તમે વચન અમારાં સુણો હો સત્યગોર. ૫૪
અમારા ઘરમાં આઠ પ્રાણી મળી એક વિચાર,
તો એવા સત્પંથ ધર્મના દેખાડો સાર. ૫૫
જ્યાં અમે આઠ પ્રાણી મળીને બેસી શું એકાંત,
અને આ સત્પંથ ધર્મની અમે કરી શું વાત. ૫૬

વિભાગ ૩: સતપંથ શિક્ષાપત્રી/શિખામણ/આજ્ઞા પત્રી/૧૦૦ ક્રિયા - આ જે મૂળ પુસ્તક છે, તેમાં નથી.
કહેવાતી નવી દશાવતાર ચોપડી (ID 264) માં કલમા ક્રમ 63 થી 163 (પેજ 483 થી 491) નથી. જેથી સમજણ પડે છે કે એ પુસ્તકમાં પાછળથી ઉમેરલા / જોડેલા છે.

સુરજારાણી કમળા કુંવર સત્યગોર શું કહે મર્મ,
ત્યારે ગોર શમસ આલે સત્પંથના ધર્મ. ૫૭

વિભાગ ૪: કલિયુગની પરિસ્થિતિનું વર્ણન

જ્યાં આઠ પ્રાણી ઉભાં છે કરજોડ,
ત્યાં ગોર શમસ એમ બોલ્યાં બોલ. ૫૮

સુણો સુરજારાંણી કમળા કુંવર આગમ નિર્વાણ,
બાઈ તો આગળ મહાદન આવશે જાણ. ૫૯

જ્યારે નવ નેજા ઉપર આવશે અસ્માન,
ત્યારે સેહસ્ત્ર કળા લઈને તપશે રવિભાણ. ૬૦

ત્યારે તાંબા વર્ણી ધરતી થાશે તરતવખેણ,
જેણે આ સત્પંથ સેવ્યા નહિં તે ત્યાં જલશે ઘણા. ૬૧

બાઈ જો આ સત્પંથ સાચ સું ધાઓ સાર,
તો તમને મહા દન નહિ લોપે લગાર. ૬૨

જે સાચા સત્પંથી ઉતરશે પહેલો પાર,
ત્યાં જુઠાને શીર પડશે ઘણનો માર. ૬૩

બાઈ જો એવું મહાદનમાં થાશે ઠોકાઠોક,
એવું જાણીને આ સત્પંથ ધાઓ તમે સતીલોક. ૬૪

એસી વાત આ સુરજા રાણીને શ્રી સદ્‌ગોરે કહી,
ત્યારે આઠે જણ સત્યસુ રોયા સહિ. ૬૫

સુરજારાણીને કમળા કુંવર વિનંતી કરે સત્ય ભાય,
સ્વામી હવે અમુથી મહાદન વેઠયો નહિ જાય. ૬૬

અમને આલો ધર્મ તમે છો સૃષ્ટિના ધણી,
અમે અપરાધી કયાં લગી સિફાયત કરીયે તમતણી. ૬૭

જો સ્વામી અમે હુતા નાદાન તમારા પ્રાણ,
તો અમે આજ દહિંત ઘેર આવ્યાં જાણ. ૬૮

જેમ બત્રીસ દાંત વચ્ચે તમે જીભ્યા રાખો સાર,
તે અમને એવી રીતે માદનથી લેજો ઉગાર. ૬૯

જયારે પૂર્વજન્મે સેવા અમુથી ના થઇ,
ત્યારે આજ દહિંત ઘેર વાસ આવ્યાં સહી. ૭૦

હરેબાઇ સત્યગોર કહે દહિંત દુષ્ટ કાળીંગો જાણુ,
હવે એને શ્રી હરિ મારશે સહી નીર્વાણ. ૭૧

સ્વામી તે દહિંત ને વાસ જનમ અમારા ભયા,
હવે સદ્દગોર શમસ સારથીયા અમારા થયા. ૭૨

જે જીવ તમારા હુતા તે તમે લીયા ઉગાર,
તે માટે વળી દોડી આવ્યા દહિંતને દરબાર. ૭૩

એવું સુરજારાણી કમળાકુંવર બોલ્યાં તેણે ઠાય,
ત્યાં એકાંતે આઠ જણ ગોર શમસને લાગ્યાં પાય. ૭૪

અજીયા, વજીયાબેની, એળકા, કુંવર, ને કેવળભાઇ,
રંગ, રૂપ, કમળાકુંવર, ને સુરજામાઈ. ૭૫

એ આઠ જણુની એક સજાઈ,
ત્યાં એવી સત્યગોર શમસ બોલ્યા વાઈ. ૭૬

જે ગોર શમસે ત્યાં એસાકીયા,
તે આઠ જણુસુ નીમ ધર્મ, વ્રત બોલ જો દીયા. ૭૭

બાઇ તમે પાળો આ સત્પંથને ચાલો અથર્વવેદ,
જેમ કોઈ દહિંત દરબારમાં ન જાણે ભેદ. ૭૮

તે ગોરે સાડી સાત કરોડી ને નીમ ધર્મ દીયા જયાંહે,
ત્યારે ગોર નરનો જાપ પીરશાહ જપાવ્યો ત્યાંહે. ૭૯

બાઈ તમે પાળજો આવા સત્પંથના મર્મ,
અને ખરી દશોંદ આલજો સત્યગોરને ધર્મ. ૮૦

વિભાગ ૫: મુખીના કામનું વર્ણન - આ જે મૂળ પુસ્તકમાં છે, તેમાં નથી. કહેવાતી નવી દશાવતાર ચોપડી (ID 264) માં કલમા ક્રમ 189 થી 239 (પેજ 495 થી 499) નથી. જેથી સમજણ પડે છે કે એ પુસ્તકમાં પાછળથી કોઇકે ઉમેરેલા/જોડેલા છે.

ઈમામશાહના દાદા પીર સદરૂદીન, પિતા પીર કબિરુદીન, હુસૈન, દ્વારા કરેલ ભક્તિ અને પીર શાહ - પીર શાહ ના મંત્રો વગેરે - કહેવાતી નવી દશાવતાર ચોપડી (ID 264) માં નથી.
સતપંથનો મૂળ દશાવતાર ગ્રંથ (ID 3) એટલે આ પુસ્તકમાં કલમા ક્રમ 82 થી 137 (પેજ 470 થી 474) સંપૂર્ણ રીતે ઇસ્લામી ઓળખ જાહેર કરતા હોવાથી, નવા દશાવતાર ગ્રંથમાં થી કાઢી નાખવામાં આવેલ છે.

એ ધર્મ અમને પહોંચશે અનામત સહી,
જો પેટીમાં ઘાલી દરીયા મુસાફરને સોંપશો તહિ. ૮૧
ત્યાંહ એસી ગોર સમસ બોલ્યા સત્યવાત,
અને મુખી કમળા કુંવર શીર દીયા હાથ. ૮૨
એવા સદ્ગોર શમસ ત્યાં ચાલ્યા વચન કહી,
કમળાકુંવર શીર બાર કરોડી લખ્યાં સહી. ૮૩
ત્યાં મળી ગત ને મુખી સહુ કરે વિચાર,
ગોરજી જબ ચડે સૈન્ય સાહેબનું તબ દેજો દીદાર. ૮૪
બાઇ અમે તો પાસે તમારી છું હરદમ જાણ,
તમને દીદાર દેણેકું નિત્ય આવું સહી પ્રમાણ, ૮૫
હરે બાઇ અમે ભકતુને દેવા દીદાર,
હર દમ નિત્ય નિત્ય આવું સાર. ૮૬
ત્યાં ગોર શમસ સર્વે ભક્તોસું વિદાય થઈ,
અને તે મુસાફરીએ સિધાવ્યા સહી. ૮૭
દુરવેશી વેષે ચોવીસે મુલ્કમાં પ્રતક્ષ બોલ્યા જેહ,
વળતા ફરીને જાંબુદ્વીપમાં આવ્યા તેહ. ૮૮
જે ગોર શમસ ચોટના ગોર નસીર દીન જાણુ,
તે ગોરનાં ગોર શ્રી સાહેબ દીન હુવા પ્રમાણુ. ૮૯
જે ગોર અંતે ગોર સોદર દીન ભયા,
તે ગોર ભકતુને કાજે આ કળીયુગમાં પ્રગટ થયા. ૯૦
જે ગોર પ્રગટ થઈને ભકતુંમાં આરંભ જોડીયા,
ત્યાં છત્રીસ કરોડીને નીમ ધર્મ જો દીયા. ૯૧
એમાં બાર કરોડી દેવ સતી સાચા કહેવાય,
બાકી ચોવીશ કરોડી તે કુડીયા નર્કે જાય. ૯૨

જે બાર ગોર સાચા દેવ મુનિવર ભયા,
તે ગોર સોદરદીન સાથે શાહ દર્શને ગયા. ૯૩
જે ગોર સાથે ગયા ગોરકબીરદીન બાળ,
તે શાહ દરગે જાતાં વજ્રની ભીત ઉઠી તત્કાળ. ૯૪
ત્યાં સદ્‌ગોરે કહ્યુ એક મનમાં આણી મોટ,
તે કારણ શાહ દર્શનની આવી ખોટ. ૯૫
જે ગોર સોદરદીને છ માસ લગી વીનંતી કરી સહી,
તે વિનંતીએ વજ્રની ભીત ફડાક જો થઈ. ૯૬
ગોર સોદરદીને છ માસ એક પગે તપ કીયા,
ત્યારે વજ્રની ભીંત ફાટીને દુર કટકા થયા. ૯૭
છ માસ લગી ગોર સોદરદીને તપ કર્યો છે આય,
ત્યારે ગોર કબીરદીનને મન આરામ જો થાય. ૯૮
ગોર સોદરદીન ગળામાં તોપ પહેરી તપ કીધો સહી,
ગોર કબીરદીને પચાસ ગજની પાઘડી વણાવી તહિં. ૯૯
ગોર શ્રી કબીરદીને પચાસ ગજની પાઘડી વણી,
તેમાં ગજ ગજને પ્રમાણે શાહની સિફાયત કરી. ૧૦૦
જ્યારે ગોર સોદરદીને ખંત ધરીને તપ કીધો જાણ,
ત્યારે શાહોજી પ્રગટ થયા નિર્વાણ. ૧૦૧
જે પીર સોદરદીન એક પગે ઉભા સત ભાય,
તે ગોર કહે ભલે આવ્યા તમે શ્રી સાહે. ૧૦૨
શાહોજી અમે ઉણીચાચારી તમે બક્ષણ હાર,
હવે આ ગત તમારીને દો દીદાર. ૧૦૩
શાહોજી આ ગત ઉપર તમે ચિંતા ધરો,
સ્વામી તમેં ખાક માંહેથી જીવ પેદા કરો. ૧૦૪

શાહોજી અમે નકુછ તમો ત્રીભોવન કીર્તાર,
સ્વામી તમુથી પહેલા અનંતકરોડી દેવ ઉતર્યાં પાર. ૧૦૫
શાહોજી તમે ભક્તો પર સદાય કૃપાળ,
સ્વામી તમો ધરણીધર છો દીન દયાલ. ૧૦૬
એવી સદ્દગોરે વીનંતી કરી શાહોજી શું ચિત દઈ,
સ્વામી તમે પિતા અમે બાળક સહી. ૧૦૭
શાહોજી અમે ગુનેગાર તમે બક્ષણહાર,
સ્વામી હવે આ નકુછ ગત ને દેજો દીદાર. ૧૦૮
એવાં સદ્દગોરના વચન સુણી શાહોજી બોલ્યા સોય;
ફીર હમ તમ આખર નહિ કુછ હોય. ૧૦૯
સદ્દગોર હમ તમ મળીને એકજ દેહ,
સદ્દગોર તમે કાહેકુ ધરો જુદા સ્નેહ. ૧૧૦
જ્યાં ગોરે ગળામાં તો પહેરી તપ કર્યો સાર,
ત્યાં ગોર કબીરદીન શાહ પાસે આવ્યા સાર. ૧૧૧
ત્યારે શાહોજી બોલ્યા સદ્દગોરશું બહુ હેત કરી,
ને પોતાનો શીરપાઘ લઇને ગોરના મસ્તક ઉપર ધરી. ૧૧૨
જ્યારે શાહોજી પોતાના મસ્તક ઉઘાડે ફરે,
ત્યારે પીર કબીરદીન સીરબંધ કાઢી શાહ આગળ ધરે. ૧૧૩
જે સદ્દગોર શીરબંધનો છેડો છોડી ને દે શાહને હાથ,
અને તે ગજ ગજ પ્રમાણે લખી શાહની સીફાયત. ૧૧૪
તે છેડો લઈ શાહોજી શીરપાઘ બાંધે જાણ,
અને તે ગોરની સિફાયત વાંચી રીજ્યા પ્રમાણ. ૧૧૫
જ્યારે ત્યાં બાંધી પાઘડી નવ છોગા સમેત,
ત્યારે શાહોજીના દીલમાં ઉપન્યું હેત. ૧૧૬

શાહોજી હેત ધરી પીર કબીરદીનને બોલાવી લીયા,
તે ગોરને તપે અન્નંત કરોડીના વર ત્યાં દીયા. ૧૧૭

જ્યારે નવ છોગાની પાઘડી ગોરને શીર મુકી જાણ,
ત્યારે ગોર કબીરદીનનું નામ તેહ શાહ ધર્યું પ્રમાણ. ૧૧૮

જ્યારે શાહોજીએ ગોર હસન શાહ ગોરનાં દીયાં નામ,
ત્યારે નવખંડના ગોર સ્થાપ્યા સહી પ્રમાણ, ૧૧૯

આજ હુસેનીમાં હસન શાહ તે ગોર કબીરદીનનું નામ,
તે સદ્દગોર કરશે કળીયુગમાં અન્નંત કરોડીના કામ. ૧૨૦

ત્યારે ગોર કબીરદીન રોયા વીનંતી શાહશું કરી,
સ્વામી આ કળીના લોકોનો ભાર ઉપડશે નહિ. ૧૨૧

આ કળિયુગમાં બહુ પાપ વર્તાશે સબ કોઈ,
તે માટે અનંત કરોડી જીવની કેમ નીપજ હોય. ૧૨૨

સુણોરે ગોર હશન શાહ તમને કહું વાત,
ભક્ત કારણ ઈમામ શાહ ઘેર આવીશું નિર્વાણ. ૧૨૩

જ્યારે એવો કોલ સદ્દગોર કબીરદીને માગ્યો જાણ,
ત્યારે શાહોજીએ કોલ દીધો પ્રમાણ. ૧૨૪

અમે આવીશું તેનાં નીસાન એહી જાણ,
ગોર જામાને છડીમાં દસ પોસી લેશું પ્રમાણ, ૧૨૫

સદ્દગોરજી તમે આગળથી દેખાડો ભકતોનાં ઠામ,
અમે પાછળથી કરીશું અનંત કરોડી જીવનું કામ. ૧૨૬

અનંત કરોડીનાં વર ગોર હશન શાહને આલ્યો જ્યાંહ,
તે સદ્દગોરે પીરશાહના જાપ જપાવ્યા ત્યાંહ. ૧૨૭

જે આજ કળીયુગમાંહ ભક્ત જપશે પીરશાહ નામ,
તે મુનિવરો આગળ અમરાપુરમાં પામશે ઠામ. ૧૨૮

જે આ કળી માંહે જપશે પીરશાહનો જાપ,
તે સહી અમરાપુર લેશે આપો આપ. ૧૨૯

જે પીરશાહ વીના કળીમાં બીજા જપાવશે જાપ,
તે દહિંત કાળીંગાના ચેલા અવતરશે આપ. ૧૩૦

જે અનંત કરોડીના વર લઈહશન શાહ પાછા ફર્યાં,
તે ગોર જાંબુદ્વીપમાં આવી સંચર્યાં. ૧૩૧

જે આજ કળીયુગમાંહ ગોર હશન શાહ પ્રમાણ,
તે ગોરનાં તન થકી ગોર ઇમામ શાહ હુવા પ્રમાણ. ૧૩૨

જે ગોર ઇમામશાહને શાહોજીએ બોલ જ દીયા,
તે સદ્દગોર ઈમામપુરી નગરીમાં પધાર્યાં. ૧૩૩

ગોર ઇમામશાહ મુલક હિંદુસ્તાને આવ્યા જાણ,
તે ભક્તોને કારણ પ્રત્યક્ષ બોલ્યા નિર્વાણ. ૧૩૪

તે ગોર ઈમામ શાહના નરમહમદશાહ જ્યોતિરૂપે જાણ,
જેણે ગોર હશન શાહને આલ્યાં વરદાન. ૧૩૫

ત્યાં લગી સદ્દગોર શાહે આપ દેખાડયા જાણ,
તે પછી ગોરનર અલોપ થયા નિર્વાણ. ૧૩૬

જે ગોરનાં અંગથકી નબી મહંમદ હુવા જાણ,
તે ગોર કળીયુગ અંતે પીર ઇમામ શાહ પ્રમાણ. ૧૩૭

પ્રથમ આઠ લાખ કરણ લગી તપ કીધો નિર્વાણ,
તે ગોર આજ ઈંદ્ર ઈમામ શાહ અવતાર જાણ. ૧૩૮

વિભાગ ૬: ઈમામશાહના વખાણ અને વર્ણન

જે આ કળીયુગ અંતે બ્રહ્મા નારાયણ આવ્યા હોય,
આજ તે સુપાત્રને પરખી લેજો સોય. ૧૩૯

તે ગોર આજ અનંત કરોડીને વરદાન આલે જાણ,
પણ જે સાચા ઈમાની હશે તે નીપજશે નિર્વાણ. ૧૪૦

મુનિવર ભાઇ સોદન પ્રગટ આવ્યા જોય,
હવે ગોર નરની કુરસી પુરી હોય. ૧૪૧

જ્યારે પાપ કપટ કળીમાં બહુ વ્યાપે જાણુ,
ત્યારે મુનિવર સોદન આવશે નિર્વાણુ. ૧૪૨

તે ગોરને તપે સહસ્ત્ર હુસેની વર પામશે. પ્રમાણુ,
જે ગોરનરનાં લંગર ખાતા જાણુ. ૧૪૩

તે મુખી; મુસાફર; ગત; સાંભળો સર્વ કોઇ,
આ તપસ્વી ગોર નરનાં પાવળ પીધા–
વિના મોક્ષ મુગત ન હોય. ૧૪૪

આ કળીયુગમાં અથર્વ વેદ કહે તે સત્ય સાર,
આ તપસ્વી ગોરને નહિ માને તે નિશ્ચે દોજક જાય. ૧૪૫

જે આજ તપસ્વી ગોર ઉપર આણે ઈમાન,
તે સવા લાખની અમરાપુરી પામે ઠામ. ૧૪૬

જે કોઈ આ તપસ્વી ગોરને સેવી કરશો દીદાર,
તેને મહાદન નહી લોપે લગાર. ૧૪૭

હેમપુરી નગરી પાસે સાબરમતી ગંગા જાણુ,
ત્યાં ગોર નર તીર્થ જાંબુદ્દીપે આવ્યા નિર્વાણુ. ૧૪૮

ત્યાં મુખી કમળા કુંવર થાશે સહી જાણુ,
અને પતસ્વી ગોરની દુઆએથી–
ચોવીસે મુલકના જીવ છુટશે પ્રમાણુ. ૧૪૯

આજ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ મહેશ્વર, જાંબુદ્વિપે બેઠા જાણુ,
તે ઘેર મુખી દશોંદ મોકલે તો જીવ છુટે નિર્વાણુ. ૧૫૦

ત્યાં ચોવીસે મુલક ના દેવ લોક આવ્યા જાણુ,
તે ગતમાં શ્રી ગોરનર બેઠા પ્રમાણુ. ૧૫૧

જે નવ ખંડના દેવ લોક જાંબુદ્વીપમાં આવ્યા સોય,
તે ગોર નરને પ્રતાપે ગતમાં દર્શન હોય. ૧૫૨

આજ ગોર ઈમામ શાહ વીના બીજા ગોર મત જાણ,
એવા અગમ સદ્ગોરે ભાંખ્યા નિર્વાણ. ૧૫૩

વિભાગ ૭: ઈમામશાહની કલિયુગની આગમવાણી

આજ કળીયુગના સો (૧૦૦) નીશાનના પરછા જાણ,
તમે સાંભળો મુનિવરો તેનાં દર્શન પ્રમાણ. ૧૫૪

જ્યારે કુળમાં કાયમ પ્રગટ પધારશે જાણ,
ત્યારે કળીના નીશાન પુરાં હોશે નિર્વાણ. ૧૫૫

જે દુનિયાનું પાપ, મુનિવરનું પુન્ય લોપશે ત્યાય,
તે પહેલું નિશાન કલીયુગનું હોય. ૧૫૬

જ્યારે દરિયા હી લોપશે અપાર,
ત્યારે બેડી બુડશે સહી નિર્ધાર. ૧૫૭

ત્યારે મઈ ઉપર માખણ નહી ઉતરે એક વાલ,
અને સ્ત્રી મેલશે રોતાં બાળ. ૧૫૮

ત્યારે પાતાળનાં પાણી ખુટશે નિર્ધાર,
ત્યારે ધરતી પાપે નહી ઝાલેભાર. ૧૫૯

જ્યાં બ્રાહ્મણ સુદ્રને ઘેર પરણશે જાય,
અને પુરૂષ મેલશે પોતાની નાર. ૧૬૦

ત્યારે દોનું બંધવ લડશે અપાર,
અને તે હૃદયમાં દયા નહિ આવે લગાર. ૧૬૧

જ્યારે એવાં પાપ કળીમાં વર્તાય સહી,
અને ત્યારે રાજા ડંડશે આળજ કહી. ૧૬૨

ત્યાં નવ વર્ષની નારી બેટા પ્રસવે,
અને ગીવા વાછરૂં દો દો જણે. ૧૬૩

ત્યારે એક નારીનાં ત્રણ બાળક હોય,
ભાઈ તે પણ નીશાન કળીના જોય. ૧૬૪
આજ કળી માંહે ઓછાં અન પાકશે જેહ,
અને વર્ષે દુકાળ પડશે તેહ. ૧૬૫
ત્યારે માત પિતાને તો વઢસે બાળ,
અને બંધુ બેનીને દેશે ગાળ. ૧૬૬
ત્યારે દાસી જાયા પુત્ર રાજ કરશે જ્યાહી,
અને કુળનું કાળજું ખાશે સહી. ૧૬૭
ત્યારે બ્રાહ્મણના બ્રહ્મ વ્રત તુટયાં કહેવાય,
ત્યાં ક્ષત્રીનાં ક્ષત્રા વટાં જાય. ૧૬૮
એ સર્વે લોક પાપી પાખંડે રાચશે તહી,
તે કળીયુગ ચર્પટ કરશે સહી. ૧૬૯
જ્યારે એવાં પાપ કળી માંહે વ્યાપશે અપાર,
ત્યારે વાસંગ નાગ છોડશે પૃથ્વીને ભાર. ૧૭૦
ત્યાં આયુષ્ય ઓછાં માનવીનાં હોય,
અને તે જુઠાં કર્તવ્યમાં જશે સોય. ૧૭૧
જ્યારે લોભ કપટ આ કળીમાં વ્યાપશે જેહ,
ત્યારે રાજાનિ દીધી વાંચા નહી પાળે તેહ. ૧૭૨
જે લોક વિશ્વાસઘાત કરશે અતી ઘણાં,
અને હૃદયમાં દયા નહિ આણે તે તણા. ૧૭૩
જે લોક જીવ હિંસા બહુ કરશે કામ,
તે કુડ કપટ કરીને જોડશે દામ. ૧૭૪
જે કોઈ દામ લઈને દાટશે ધરતીમાં જાણ,
તે ઉપર ફણીધર થઇને ફરશે નિર્વાણ. ૧૭૫

જે એવા કરમે કરીને કળીયુગમાંહે અવતરે,
તે આગળ સર્પ રૂપે સીર કુટી મરે. ૧૭૬
જે ચર્પટ ચાળા કરશે તે દાણુવ નાં કાંમ,
આ તીર્થ વાસી છે તેનાં નામ. ૧૭૭
જે પૂર્વજ થઇને પરમાં બોલે જેમ,
આજ તે ચર્પટ કરે તે અજાજીલનું કાંમ. ૧૭૮
જ્યારે એવાં ચર્પટ આ કળીમાં વ્યાપક હોય,
ત્યારે સાચા સદ્દગોરને નહિ માને કોય. ૧૭૯
આજ કળીમાં અંતે આચાર લોપશે જાણ,
તે જુઠી કરામત કરીને દેખાડશે દામ. ૧૮૦
જ્યારે મુનિવરનાં ચિતથી પુન્ય પલટશે જાણ,
તેના ચર્પટ ચાળાથી પુજશે પાષાણ. ૧૮૧
ત્યાં સદ્દગોર ઉઠશેને ઘોર અંધાર,
શ્રી હરિશું હેત નહિ રાખે લગાર. ૧૮૨
આજ દેવ સ્થાપના નો ભેદ ન જાણે કોઇ,
અને ગોર ગત સું દાવો કરશે સોહી. ૧૮૩
જે કોઈ માસ છ માસે ગતમાં આવે અજાણ,
તે સદ્દગોરના ભાંખ્યા નહિ કરે પ્રમાણ. ૧૮૪
જે સદ્દગોર ફર્માવે ત્યાં પાછા કરે,
તે નિશાની વેળાએ આવી સંચરે. ૧૮૫
ત્યારે આ ગતના મેળા ભાંગશે જાણ,
ત્યારે તે મુનીવર ચિંત ઓઠા કરશે પ્રમાણ. ૧૮૬
જે આ સદ્દગોરનાં વેદ વચને ઓછા પત ગૃહે,
તે આ ગત ઉપર હેત નહિ ધરે. ૧૮૭

એ પાસે મુખી હાલમાલ દશોંદ માગશે,
ત્યારે દેવના દર્શનથી ઉઠી જશે. ૧૮૮
ત્યાં શેલા હશે તે રાન્યા અતી ઘણા જેહ,
જ્યારે બ્રાહ્મણ સુદ્રનું ખાય તેહ. ૧૮૯
જ્યારે મુનીવરનું આગતથી મન ઉઠશે અપાર,
ત્યારે ધર્મશાળાથી પાપ નહિ ઉતરે લગાર. ૧૯૦
જ્યારે મુનિવરના હૃદયમાં દયા નહિ આવે સાર,
ત્યારે આ ગતમાં ખાંપણ હોશે નિર્ધાર. ૧૯૧
પણ આજ કળીનાં ચર્પટ ચાળા કરે જે કોઈ,
તે સદ્ગોર કહે અંતે એળે જાશે સોઈ. ૧૯૨
ત્યારે કરતીયાં ફળ તે આવશે જોય,
અને વનસ્પતિના ફળ ઓછાં હોય. ૧૯૩
જે વાઘ ને મૃગ એક નાળે પીએ, ને ખાય,
આજ આ સદ્ગોરની ગત સોઇ કહેવાય. ૧૯૪
જે ગતમાં આવશે એક ને પ્રસાદ લેવે ચાર,
તેને આ ગોર નર શું હેત નહિ લગાર. ૧૯૫
જે પાત્ર પ્રમાણે પ્રસાદ રાખે આપ,
ભાઈ તેને માથે ચઢે મોટું પાપ. ૧૯૬
આ ગતમાં બેઠાને જે કોઈ વેરો કરે,
ભાઇ તેને પાપે સુરજ થર થરે. ૧૯૭
જે આંબલા પ્રમાણે લખ્યો સદ્ગોરે પ્રસાદ,
ભાઇ તેનો આ ગતમાં ન કીજે વાદ. ૧૯૮
તેમાટે મુનિવરો મુખી સાથે વાદ ન કીજે કોય,
અને જે વાદ વદે તે નિશ્ચે દોજખી હોય. ૧૯૯

એવાં ગોર શમસે કહ્યાં આગમ એંધાણ,
ભાઇ સાંભળો આ નીશાન કળીના સહી નીર્વાણ. ૨૦૦

એવા નબી મહંમદ આગમ નીશાન ભાંખ્યા જોય,
અને આજ તમાકુ પીએ તે નિશ્ચે દોજકી હોય. ૨૦૧

તેની ઉત્પત્તીનો કોઈ ન જાણે ભેદ,
ભાઇ આ કળીમાં એમ બોલે અથર્વ વેદ. ૨૦૨

શાહોજીએ હુકમ એસા કીયા જોય,
ભાઈ તમે દોજકનાં નિશાન સાંભળો સબકોય. ૨૦૩

જે દોજકનો ધુંવો ભેજ્યો કળીયુગમાંહે,
તે અણુસતી પીએ સબ કોઇ ત્યાંહે. ૨૦૪

દોજકકું એસા હુકમ કીયા,
અને સવાટાંક ધુંવાસો ઉડાઇ દીયા. ૨૦૫

તે ધુંવો ઉડીને ચીણ મહા ચીણ નગરીમાં ગયો,
અને તે સાડા ત્રણ દીવસ કાળીંગાના પેટમાં રહ્યો. ૨૦૬

તે પેટ માંહેથી દહિંત કાળીંગો વાસર્યો,
તેણે દોજખનો ધુંવો કાઢી નાખ્યો. ૨૦૭

તે ધુંવો દિલ્હી ખુરાસાનમાં આવ્યો ઉડ,
ભાઇ ત્યાં ઉગ્યો તમાકુનો છોડ. ૨૦૮

જે તમાકુ પીએ તે દોજખી હોય,
તેનો ભેદ ન જાણે કોય. ૨૦૯

—o—

પદ્મપુરાણ

धूम्रपानं रतं विप्रदानं, कृत्वे तिंयो नरः ।
दातारो नरकं यांति, ब्राह्मणो ग्राम शुभकरः ॥

અર્થ :—તમાકુ સેવન કરનાર જે બ્રાહ્મણ હોય, ને તેને જે દાન આપે છે, તે નર્કમાં જાય છે. અને તે બ્રાહ્મણ ગામનો શુક્કર (ભુંડ) નો જન્મ લે છે.

સ્કંધ પુરાણ.

ब्रह्मावाच. નારદને કહે છે. હે નારદ ।

घार कलि कलियुगे प्राप्ते सर्वे वर्णाश्रमानराः ॥
निरयेषु पतिष्यंति तमाखु कल्यरुपतः ॥ १ ॥

અર્થ :—ઘોર કલિયુગ પ્રાપ્ત થયે સર્વ વર્ણાશ્રમના નર (ચારે-વર્ણ, ચારે આશ્રમી) તમાકુના ઉપયોગથી નર્કને વિષે પડશે ॥ ૧ ॥

स्नांतानि येन तीर्थाणि प्रयागादिनां कोटिशः ॥
वृथैवतानि सर्वाणि मृगी पानाच्च नारद ॥ ३ ॥

અર્થ :—હે નારદ! મનુષ્ય પ્રયાગાદિ અડસઠ તિર્થોમાં નાહ્યો હોય તો પણ ભાંગ પીએ તો સર્વ વ્યર્થ થાએ છે. ૩.

उपासते तमाखुं वै कलो नारद ये नराः ॥
क्षाणपुण्याः पर्निष्यंति महा रौरव सञ्ज्ञके ॥ २ ॥

અર્થ :—હે નારદ! મનુષ્ય માત્ર તમાકુની સેવન કરે છે. તેમનાં પુણ્ય નષ્ટ થઇ જાય છે અને અંતે મહા રૌરવ નર્કમાં પડે છે. ૨.

पीतायेन तमाखु वैं नरेण भूवि नारद ॥
तत्पापेन भवेत् पापी म्लेच्छाद पि चसोऽधमः ॥ ४ ॥

અર્થ :—હે નારદ! પૃથ્વી વિષે જે મનુષ્યે તમાકુ પીધી છે. તે તમાકુ પીધાના પાપે કરીને પાપી થાય છે. અને મ્લેચ્છ કરતાં પણ નીચ થાય છે. ૪

व्रतानि नियमाः सर्वे यमांश्चैवं महा मुने ॥
वृथैवतातिं सर्वाणि तमाखुं पान मात्रः ॥ ५ ॥

અર્થ :—તમાકુના પીવાથી (તેમજ ખાવા, સૂંઘવા, કે વાપરવાથી) તેના વ્રત, નિયમ, સર્વે ફોગટ જાય છે. ૫

किंच योगेन ज्ञानेन वेदेन पितृ दैवतैः ॥
किंच वैविक्त मात्रेण तमाखुं चेत्पिबेन्नरः ॥ ६ ॥

અર્થ :—જે પુરૂષ તમાકુ પીએ છે, તેને યોગે કરીને, જ્ઞાને કરીને, વેદભ્યાસે કરીને, એકાંતવાસે કરી, શું ફળ થવાનું છે? કંઇજ થવાનું નથી. તે સર્વ મિથ્યાજ છે. ૬

બધા ધર્મના ધર્મશાસ્ત્રો તમાકુની ખંડના કરે છે, પણ મનુષ્ય સેતાનિયતે તેને કરી બમણી વાપરે છે, માટે સત્પંથિઓએ તેને તજવીજ જોઇએ ને જે તેનું સેવન કરતો હોય, તેનો સંગ કદી ન કરવો જોઇએ. તેનો વિશ્વાસ ને ભરોસો તો નજ કરવો.

ત્યાં થકી પાપ આ કળીમાં પરવર્યું હોય,
ભાઇ એ નિશાન કળીનાં જોય. ૨૧૦
તે પાપે આ કળીયુગ દેવ પુરો કરશે જાણુ,
આ વર્ષ દશ દાડાનું કીધું પ્રમાણ. ૨૧૧
આજ વર્ષ જાય દસ દાડલે અને દન પાણીની વેળ,
જે આ સદ્દગોરે ભાંખ્યા તેના આવી પહોંચ્યા મેળ. ૨૧૨
એ નિશાન સઘળા આવી મળશે હો સુરજાનાર,
ત્યારે સર્વે થાશે એકાકાર. ૨૧૩
જ્યારે એવી વીકટ વેળા આવશે મહાવિક્રમ,
ત્યારે કળીમાંહેથી ઉઠશે દયા ધર્મ. ૨૧૪
એક અવીચળ ધરતી બીજો આ સત્પંથ જાણુ,
બાકી સર્વે કોઇ માથે કર્મ લીધાં પ્રમાણ. ૨૧૫
જ્યારે નહિ માને સાચા બ્રાહ્મણનું વચન,
ત્યારે ગત ગંગાનું નિરજાશે છેક. ૨૧૬
એવાં પાપ કળીમાં પ્રગટ થઇ વ્યાપશે અનેક,
ત્યારે અઢારે વર્ણ થાશે એક. ૨૧૭
એણે પાપે ગોરનરની મેર ઉઠશે નિર્ધાર,
ત્યારે ધર્મ દ્વારથી પાપ નહિ ઉતરે લગાર. ૨૧૮
ત્યારે વનસ્પતિ નહિ ફળે આવ્યો કળી કાળ,
અને સ્ત્રી નહિ પ્રસવે બાળ. ૨૧૯
ત્યારે આ કળીમાં કાયમ પ્રગટ પધારશે જાણુ,
ત્યારે એવાં નિશાન પુરાં હોશે નિર્વાણ. ૨૨૦
ત્યારે મુનિવરને ઘેર ઓચ્છવ મંગળ વર્તાય,
અને દુનિયા સર્વેનાં પ્રાણ તુટી જાય. ૨૨૧

જ્યારે હાથણી દૂધ સહી આલે પ્રમાણ,
ત્યારે દરીયાના નીર મીઠાં થાય નિર્વાણ. ૨૨૨

જ્યારે પીપળે ફુલ, નાગર વેલમાં ફળ જાણ,
અને ત્યારે પશ્ચિમ દીશા ઉગશે ભાણ. ૨૨૩

જ્યારે એવા સો નીશાન કળીના પૂરા થાય જાણ,
ત્યારે સાહેબ અસ્વારી કરશે નીર્વાણ. ૨૨૪

એવાં વચન ગોર શમસ બોલ્યા જાણ,
ભાઈ મુનીવરો એ કહ્યાં છેલ્લા એંધાણ. ૨૨૫

અને સૈયદ ઇસ્માઇલની અસ્વારીના પરછા જાણ,
તમે સુણો મુનીવરો તેનાં નિર્વાણ. ૨૨૬

પ્રથમ શાહની મ્હોર લઈ ઇસ્માઇલિ ચડશે જોર,
તેમની સાથે બાણુ લાખ કોતલ અસ્વાર. ૨૨૭

તીનકે આગે ઇસ્માઇલ ચઢશે તહીં,
ત્યાં દુવાઈ સાહેબની ફરાવશે જઇ. ૨૨૮

જે દુવાઈ સાહેબની ફરાવશે નવે ખંડમાંય,
તે જઈ દહિંતને શાહેર વીંટશે ત્યાંય. ૨૨૯

રાંણી જ્યારે એવાં પાપ આ કળીયુગમાં વર્તાય,
ત્યારે શાહ ઘેર સૈન્ય મેળાવા થાય. ૨૩૦

કળીમાં સહસ્ર દ્વીપમાં નિષ્કલંકિ નારાયણનું ઠાંમ,
તે તો ગોર હશનશાહ મુનિવરને કહે નિર્વાણ. ૨૩૧

જે વર્જા શાહેરમાં શાહોજી બેઠા હોય,
રાંણી તેને રાજા રૈયત ન જાણે કોય. ૨૩૨

તે શાહને અખંડ વાઘા પહેરણ સાર,
તે સાહને અખંડ દેહી નર આકાર. ૨૩૩

ત્યાં સ્વામી સૈન્ય મેળાવો કરે,
ત્યારે સર્વે દેવતા આવી સંચરે. ૨૩૪

જે પહેલી અસ્વારી સૈયદ ઇસિમાઇલિ કરે,
તે દેવ નવખંડમાં જઈ સંચરે. ૨૩૫

ત્યાં દેવની સાથે બાણુલાખ કોતળ કહેવાય,
તેણે દુવાઈ ફેરાવી ચીણનગરીમાં જાય. ૨૩૬

જ્યાં શાહેજી સૈન્ય મેળાવો કરે,
ત્યાં આદ અંતના દેવ આવી સંચરે. ૨૩૭

તે સાચા મુનિવર હોશે તે શાહને મળશે આય,
અને તે જુઠાને સીર પહેલો દેશે ઘાય. ૨૩૮

સૈયદ ઇસિમાઇલિ જાય ચીણ નગરીમોઝાર,
તે જઈને ઉભા રહ્યા પશ્ચિમને દ્વાર. ૨૩૯

ત્યારે હાંક મારી સૈયદ ઇસિમાઇલિ બોલ્યા સતસાર,
હવે તું કયાં સુતો કાળીંગા ગમાર. ૨૪૦

એતો આવ્યા અભંગ શાહ તારૂં કાટવા શીસ,
ત્યાં બોલ્યો યોદ્ધો મન કરી સહુ રીશ. ૨૪૧

ત્યાં દેવની હાક સુણી દહિંત સર્વે ખળભળે,
ત્યારે પેલા કોટનો કાંગરો ઢળે. ૨૪૨

ત્યાં સર્વે નગરમાં પડયો હાહાકાર,
એવી સૈયદ ઇસમાઇલે કીધી પોકાર. ૨૪૩

પાછા વળી શાહનિ આગળ જાય,
ત્યારે સર્વે દહિંતને મન ક્રોધ ન માય. ૨૪૪

દહિંત કાળીંગાની અસ્વારીના પરછા જાણ,
હવે સુણો મુનીવરો સહી નિર્વાણ. ૨૪૫

વિભાગ ૮: લડાઈની ધમકી આપવા ઈસ્માઈલ(હનુમાન)ને ચીન મોકલ્યા

ત્યાં સઘળા દહિંત મળીને કરે વિચાર,
હવે તમારો દુશ્મન આપણથી જીતી ક્યાં જાય. ૨૪૬
તે દહિંતને અનન્ત ક્રોધ મન છુટી કંપણી,
અમે છઉં બહુ છાસઠ કરોડ યોદ્ધાનો ધણી. ૨૪૭
કાળીંગાનું કુલ્યું અંગને ન ચઢે સલ્યા ને ટોપ,
અને તેને ખંભે સેહસ્ત્ર યોદ્ધા વળગ્યા દુત. ૨૪૮
એક માસ દન સોળલગી પહેરે બખતર સાર,
ત્યારે છાસઠ કરોડ દહીંત એવા બાંધે હથીયાર. ૨૪૯
ત્યાં યોદ્ધા સર્વ બખતર પહેરે સૌ સાથ,
તે દહીંત શું ભેટ કરી પાન બીડાં દેવે હાથ. ૨૫૦
તમે સુણો રે ભાઇ યોદ્ધા કાળીંગો કહે નિશંક,
ત્યાં રણક્ષેત્રમાં ઝુઝતા ન આણસો દુઃખ. ૨૫૧
ત્યારે મજલસમાં ઉમરાવ બેઠા છે પાંચ,
તે દહિંત કાળીંગા શું બોલે મુખવાંચ. ૨૫૨
પહેલો દહિંત મલકેશર કહે હું પાંચે પાંડવ શું લડું,
બાકી અવર યોદ્ધા ચિતમાં ન લઉં. ૨૫૩
બીજો દહિંત ગજ કેસર મુખથી બોલ્યો સાર,
હું તો ઉંટ કરોડ ભુતોનો કાળ. ૨૫૪
ત્રીજો દહિંત રણકેસર બોલ્યો વિખ્યાત,
અને હું તો બાણું લાખ મારૂં પીશાવળ જાત. ૨૫૫
ચોથો દહિંત રક્તકેસર બોલ્યો મહાભડવીર,
હું તો નવકુળ નાગ મારૂં સધીર. ૨૫૬
પાંચમો દહિંત નાગકેસર કહે સાંભળો ચીણનાધણી.
હું તો ચોસઠલાખ મારૂં જોગણી. ૨૫૭

ત્યારે ટીલાવંત દહિંત કાળીંગો બોલ્યો બહોડ,
હું તો અભંગ સરખા મારૂં કરોડે કરોડ ૨૫૮
ત્યારે કમળા કુંવર બોલ્યા દહિંતની સભામાં જઇ,
આપણે રાજ ક્ષત્રીવટ પાળવાં સહી. ૨૫૯
કંઇ યોદ્ધા હશે તે છુપા નહિ રહે,
અને ઘણુના ઘા તે એરણુ સહે. ૨૬૦
એવા ઘણુના ઘા ખમે ભૂપાળ,
પણુ તમારૂં લખ્યું હશે તે થાશે કર્મ કપાળ. ૨૬૧
એ સર્વે તમે ભોગવશો એમ કમળા કુંવર કહે,
બાવા ત્યાં ક્ષત્રી હશે તે છુપા નહિ રહે. ૨૬૨
ત્યારે દહિંત કાળીંગો તોરીંગ પલાણે સાર,
તેને સંગ બાર મણની હાથે કમાન. ૨૬૩
તેને સાડા બાવીસ શેરનો તરકસ માંહેલ્યો તીર,
ભાઈ જેથી વજરની ફાટે ભીંત. ૨૬૪
તે પાસે છરી, કટારી, મર્દંગ, તલ્વાર,
તેવા દહિંત છ માસ લગી બાંધે હથિયાર. ૨૬૫
તે ઘોડાને પગે બાંધે ઘુઘર માળ,
અને તે દહિંત કાળીગો તોરીંગે થાય અસ્વાર. ૨૬૬
તે કાળીંગો ઘેર થકી ચાલ્યો જ્યારે થઇ અસ્વાર,
ત્યારે આગળ રોઇ ઉઠી રાંડી વૃધ્ધ નાર. ૨૬૭
વળી દહિંતને સુકે લાકડે સામે કાગડી કળકળે,
તેને નક વઢીનાર સામે મળે. ૨૬૮
જો એવાં મહા અપસુકન દહિંતને થાય,
તો પણ ક્રોધકરી મનસું બોલ્યો કાળીંગો રાય. ૨૬૯

વિભાગ ૯: સુરજારાણી અને કમલાકુંવર ની લડાઈ ના કરવા વિનંતી

હરે રાંણી અમારા દળના કોઈ પાર ન પાય,
હવે મુજ આગળ અભંગ જીતી કેમ જાય. ૨૭૦
હરે રાંણી મારે સાથે યોદ્ધા અતી બળીયા અપાર,
તે ત્યાં અભંગનું સૈન્ય મારશે નિર્ધાર. ૨૭૧
એવો મહા ગર્વ કરી દહિંત નગરથી બાહેર નીસરે,
તે ઉત્તર દિશાને દરવાજે જઈ સંચરે. ૨૭૨
જે ઉત્તર દિશાના દરવાજા એકવીસ ઉત્તમ સાર,
તે એક બારણાનો ગાઉ ગાઉ પહોળો વિસ્તાર. ૨૭૩
જે દહિંતના દળનો પાર ન લેવાય,
તે એકવીસે દરવાજે ભરપુર ચાલ્યું જાય. ૨૭૪
ત્યાં ચોસઠ પોર લગી એકવીસે દરવાજે દળ નીસરે,
તે સર્વે જઇને પશ્ચિમ દિશામાં પીયાણ કરે. ૨૭૫
તે દહિંત કાળીંગો કુંવરને રાજ બેસાડી નીસર્યો,
હવે રાંણી કુંવર તમે આ ચીણ નગરીના રાજ્ય કરો. ૨૭૬
એ કમળા કુંવર ને રાજપાટ નગર, સર્વે સોંપ્યા,
ત્યારે મુખીગત આ સત્પંથી એક ધ્યાને થયાં. ૨૭૭
ત્યાં મુખી કમળા કુંવર ગત દેવ લોક નર નીઝાર,
હાથે સ્મર્ણી કરે સત્ગોરજી અમને દો દીદાર. ૨૭૮
દેવને એસી વીનંતી મુખી ગત કરે છે સેવ;
ત્યારે મન વેગે શ્રી ગોર શમસ પરગટ થયા દેવ. ૨૭૯
જ્યારે ગોર પશ્ચિમ દિશાને દરવાજે ઉભા છે આય,
ત્યારે સુરજા કમળાકુંવર,મુખી,ગત સર્વે લાગ્યાં પાય. ૨૮૦
ત્યાં દેવને કરી પ્રણામને સર્વે ઉભા કરજોડ,
ત્યારે મુખી કમળાકુંવર બોલ્યા બહોળ. ૨૮૧

તમે સુણો સદ્દગોરજી વિનતી અમો રંક જ તણી,
હવે અમને મહાદન વેળા ન દેખાડશો ધણી. ૨૮૨
સ્વામી આ નકુછ ગત સર્વે તમારી કહેવાય,
અમે ગુનેગાર જીવ તમારા લાગું પાય. ૨૮૩
સ્વામી અમે ઉણીયાચારી તમે બક્ષણહાર,
હવે અમારા ગુનાનો નહિ અંતને પાર. ૨૮૪
ત્યાં શ્રી ગોર શમસ સર્વે ગતરૂષીવરને વાત કહી,
હવે કમળા કુંવરને સીર ભરણું ભરાવે સહી. ૨૮૫
તે માટે દેવલોક ચીણનગરી છોડી બાહેર નીસરો,
તે જાંબુદ્વીપમાં જઈ ઈમામપુરી નગરીમાં સંચરો. ૨૮૬
ત્યાં તમે શ્રી નારાયણના સૈન્યમાં મળજો જાઈ,
હવે ચીણ મહાચીણને ડુબાવે શ્રી શાહ ત્યાંહી. ૨૮૭
જ્યારે એમ કહી શ્રી ગોર શમસ વિદાય થાય,
ત્યાં સર્વે દેવલોક જઈ લાગે સદ્દગોરને પાય. ૨૮૮
ત્યારે સુરજારાંણી વીનંતી કરે સદ્દગોર સું ઘણી,
હવે અમને અંતકાળે ન વિસારસો ધણી. ૨૮૯

વિભાગ ૧૦: સ્વામિ (નિષ્કલંકી નારાયણ) ની સેનાનું વર્ણન

જે દેવલોક સર્વે ચીણનગરી છોડી નીસર્યા,
તે જાંબુદ્વીપ હેમપુર નગરીમાં સંચર્યા. ૨૯૦
જે સુરજારાંણી સુખીગત શાહના દળમાં જાય,
તે જઈને લાગ્યાં સદ્દગોર શાહને પાય. ૨૯૧
તે સર્વે ગત સુખી પાય લાગી અસ્તુતિ કરે ઘણી,
હવે અમને ચરણે તમારે રાખો ધણી. ૨૯૨
જ્યારે માતાને કુંવર સદ્દગોર પાસ ઉભાં જાય,
ત્યારે શાહોજી શ્રી સદ્દગોરને પૂછે સત્યભાય. ૨૯૩

ત્યારે શ્રી સાહોજી શ્રી સદગોરસું કહે સત્યવાત,
હવે મેળાવો સૈન્ય તમે ત્રીભોવન નાથ. ૨૯૪
ત્યાં દેવલોક મળીયા સર્વે સાથ,
હવે પ્રગટ થાઓ તમે વૈકુંઠ નાથ. ૨૯૫
નારાયણ પ્રગટ થયાના પરછા જાણ,
ભાઇ સુણો મુનિવરો તેના વખાણ. ૨૯૬
જ્યારે શાહોજી દહિંત મારવાનો કરે વિચાર,
ત્યારે સાહેબ મેદની માંહેથી પ્રગટ થયા તે વાર. ૨૯૭
જે શાહોના દુલદુલ ઘોડાના સણગારે વખાણ,
તે ઘોડાના સુવર્ણ રતનજડીયા પલાણ. ૨૯૮
તે ઘોડાની લગામે લટકે સોનેરી કડાં,
તે બહુ રત્ન, પદાર્થ હીરે જડયાં. ૨૯૯
તે ઘોડાની કોટે બાંધી હીરા રત્નકી માળ,
તે ઘોડાને મોતી પરોવ્યાં છે બાલોબાલ. ૩૦૦
તે ઘોડાને તંગ સુવર્ણ સુતરના બાંધ્યાં કુમતાર,
ત્યારે આ સદ્‌ગોર કહે ઓર અનંત સણગાર. ૩૦૧
શ્રી શાહનો દુલદુલ ઘોડો સણગાર્યો મહાભરપુર,
જાણે સેહસ્રકળા લઇને ઉગ્યા સુર. ૩૦૨
ત્યારે હસી કરીને શાહોજી બોલ્યા બોલ,
અને તે માણેક જડંત્રથી કરે સજોડ. ૩૦૩
શાહના પગની મોજડી સુવર્ણ ઝળકાટ,
તે શાહ પહેરે અજબ રંગી ભાત. ૩૦૪
ત્યાં એવો કેડનો પટકો બાંધે યદુરાય,
આ સદ્‌ગોર કહેતે અમુલખ કહ્યો નવ જાય. ૩૦૫

શાહોજી મુખે તંબુળ ખાય ત્યાં,
અને જીબ્રાઇલ પાનબીડાં હાથમાં દેવે જ્યાંય. ૩૦૬

શાહને માથે મુગટ કાને કુંડળ ઝળકાર;
ત્યારે શાહની નજર સામું દેખ્યું નવજાય. ૩૦૭

છરી કટારી શાહ કેડે કસી બાંધે તલવાર,
શાહનું ખડગ ત્રીધારૂં હાથમાં સાર. ૩૦૮

જ્યારે દુલ દુલ ઘોડે શાહ થાય અસ્વાર,
ત્યારે ત્રણ ભવનમાં પડશે પોકાર. ૩૦૯

જે સદ્ગોરજી હરખશું બોલ્યા વિખ્યાત,
તે શાહના હાથમાં ચાબખો બહુ રંગીભાત. ૩૧૦

જે વર્જા શહેરમાં શાહનાં સૈન્ય જો મળે,
ત્યાંથી મજલે મજલે પીયાણા કરે. ૩૧૧

હડમાન વીર ત્યાં દેશે હાક,
અને મળશે યોદ્ધા તે લાખોલાખ. ૩૧૨

સાહેબના સૈન્ય મેળાવાના પરછા જાણ,
તમે સુણો મુનિવરો તેના નિર્વાણ. ૩૧૩

ત્યાં પહેલી ચોસઠલાખ જોગણી આવે જે વાર,
તે હાથે ડમરૂ બજાવેને બોલે જય જય કાર. ૩૧૪

તેમાં દેવી જોગણીને ભૂત પીશાવળ જાત,
તે શાહના સૈન્યમાં આગળ માર્ગ સમારે ઉત્પાત. ૩૧૫

જે ગોર નબી મહંમદ થકી આદે અનંત કરોડી દેવ,
તો અંતે શાહના સૈન્યમાં આવી સંચરે તેહ, ૩૧૬

તે દેવ ઝાંખા નવ્વાણું કરોડી ઋખેસર કહેવાય,
તે પણ આવી લાગશે શાહોજી ને પાય. ૩૧૭

જે દેવ છપ્પન કરોડી મેવા સત સંગાત,
તે પણ આવી મળ્યા છે સાહેબને સાથ. ૩૧૮
જે કોઈ બત્રીસ કરોડી કીન્નર દેવ,
અને તે પણ આવ્યા સાહેબની કરે સેવ. ૩૧૯
જે દેવ પાંચ કરોડી શું પ્રહલાદ સરદાર,
તે પણ આવી મળ્યા સાહેબની સંગાત. ૩૨૦
જે દેવ સાત કરોડી શું હરિશ્ચંદ્રરાય,
તે પણ આવી લાગ્યા સાહેબને પાય ૩૨૧
જે દેવ નવ કરોડી શું યુધિષ્ઠિર જાણ,
સર્વે દેવ રણચઢે નિર્વાણ. ૩૨૨
જે દેવ બાર કરોડી શું ભક્ત કમળા કુંવર સાથ,
તે પણ આવી મળ્યા શ્રી શાહોજીની જાત. ૩૨૩
એવાં શ્રી શાહોજીનાં સૈન્ય આવે છે ઉત્તમ સાર,
પણ તેમાં પાંડવનાં દળ તો અનંત અપાર. ૩૨૪
જે કાશ્મીર નગરી જે ઉત્તમ કહેવાય,
અને ત્યાં ઉપન્યા છે યુધિષ્ઠિર રાય. ૩૨૫
જે દેવનાં અઢાર લાખ ખડગધારી જાણ,
અને તે પણ રણચઢે નિર્વાણ. ૩૨૬
જે નગર ઉજ્જન ઉત્તમ સહી,
અને તે સહદેવ જોષી ઉપન્યા છે ત્યાંહી. ૩૨૭
જે દેવ ચૌદ લાખ ચક્રધારી જાણ,
અને તે પણ રણે ચડે નિર્વાણ. ૩૨૮
જે નગર ઉમર કોટ જાલંદર દેશ,
ત્યાં ઉપન્યા ભીમસેન અવળે કેશ. ૩૨૯

જે દેવનાં ચાલીસ લાખ ગદાધારી જાણ,
તે પણ રણચડે નિર્વાણ. ૩૩૦
જે ઉચ્ચ સુલક સ્થાને નગર સહી જાણ,
ત્યાં અર્જુન ઉપન્યા પ્રમાંણ. ૩૩૧
જે દેવના છત્રીસ લાખ ધનુષ્યધારી જાણ,
અને તે પણ રણે ચડે નિર્વાણ. ૩૩૨
નગર પંચાવલી પૂર્વ કહેવાય,
ત્યાં કને ઉપન્યા તે નિકુળરાય. ૩૩૩
જે દેવના પચાસલાખ નેજાધારી જાણ,
ભાઇ તે પણ રણ ચઢે નિર્વાણ. ૩૩૪
એવાં પાંચે બંધવ એકઠા થાય,
તેના સૈન્ય અગણીત કહ્યા નવ જાય. ૩૩૫
જે સર્વ પાંડવના દળ એકઠા થાય;
તેના ઘોડા બહુ અમુલખ કહેવાય. ૩૩૬
તેમાં ઘોડા, હરણ, હંસલા અરબી સાર,
તેજી તુર્કીને છે તોખાર. ૩૩૭
જરદ ભમ્મર ને મજીઠ બહુ વર જાત,
કચ્છી કુમેદ અને કલ્યાણી શોરઠી સાથ. ૩૩૮
કાળા કાટવા અને કાબરા ને કોકિલા સાર,
કટક જટર અબલખીયા અપાર. ૩૩૯
ત્યાં કેરડા અને કોકીલા, એરાકી જાત,
બાઈએવાં શોભે દળ તે સર્વે પાંડવની સાથ. ૩૪૦
એતો પચ્ચીસ જાત ઘોડાની કહેવાય,
બાકી અવર તોરીંગ કહ્યાં નવ જાય. ૩૪૧

તે દળમાં ધજા નિશાન તણો નહિ પાર,
ત્યાં ચઢે મહા યોદ્ધા વિકાળ. ૩૪૨

તે પાંડવના દળ ચાલતાં લોપે ચંદ્રમા સુર,
જેમ સમુદ્ર નદીયું નાં આવે પુર. ૩૪૩

નવસે નવ્વાણું નદીયું નાં આવે જેમ,
પાંડવના દળ ચાલે તેમ. ૩૪૪

નારાયણ નિષ્કલંકી તણું સૈન્યજો મળે,
અને દેવ ઋખેસર રણસંગ્રામે ચઢે. ૩૪૫

વાજે વાજીંત્ર, દદામને ઝળકે નિશાન,
જેમ ગંગાની છોળે પ્રવાહે જાણ. ૩૪૬

અનંત વર્ણી છત્રુ સુરજમુખીયું ધરે,
તેમ મજલે મજલે પીયાણાં કરે. ૩૪૭

તે દળ આવી પહોંચ્યાં જ્યાં છે શ્રી નારાયણ હરિ,
ત્યાં સ્વામીને પાયે લાગી વિનતી કરી. ૩૪૮

ત્યારે શાહોજી હસીને હરખસું બોલ્યા જાણ,
એ પાંડવના દળ કરીશું આગેવાન. ૩૪૯

જે દેવ રાજા વાસંગ નાગ વસે પાતાળ,
તે પણ શાહને આવી મળ્યા તત્કાળ. ૩૫૦

જે નવકુળ નાગ ટીલાવંત મણીધર વીર,
તે એવા નાગના સૈન્ય રણે ચઢે સધીર. ૩૫૧

જે દેવ ગોરખ જતી મહા મુનિવર સહી જાણ,
તે સાથે પાંચ લાખ યોગેશ્વર ચડે નિર્વાણ. ૩૫૨

ત્યાં આવ્યા ગોરખનાથ શાહોજીને શબ્દ,
તે પાંચ લાખ સીંગી પુરાવે નાદ. ૩૫૩

જે દેવ સવા કરોડી સંખ વાગે ઝણકાર,
ત્યાં દેવલોકના સૈન્ય તો આવે અપાર. ૩૫૪
જે દેવ એક લાખ એંસી હજાર પેગંબર જાણ,
તે પણ શાહને આવી મળ્યા પ્રમાણ. ૩૫૫
તે માંય સીત્તેર સેહસ્ત્ર હુસેની જાત જાણ,
તે સર્વે પહેલા શાહને આવી મળ્યા નીર્વાણ. ૩૫૬
તે દેવ સીત્તેર હજાર હુસેની જુવાન,
તેને બાર મણનો તીરને હાથે સો મણની કમાન. ૩૫૭
તે દેવ સાત ફીરસ્તા મહાબુજર્ગ આય,
તે તો શ્રી શાહોજીને સીર ચમ્મર ઢોળાય. ૩૫૮
જે દેવ અઢારભાર વનસ્પતી બહુ રંગી ભાત,
તે પણ આવી મળ્યા છે શ્રી શાહની જાત. ૩૫૯
જે સાતે સમુદ્ર મુનીવર કહેવાય,
તે પણ શાહના સૈન્ય સાથે મળશે આય. ૩૬૦
તે સતી નવસે નવ્વાણું નદીયું જાણ,
તે પણ આવી મળ્યા શ્રી શાહને પ્રમાણ. ૩૬૧
જે દેવ પાણી પવન બહુ બળીયા કહેવાય,
તેના બળતણો કાંઇ કહ્યા નવ જાય. ૩૬૨
જે દેવ આદે અંતે ચાલ્યાં આ સદ્ગોરને ફર્માન,
તે તો શ્રી શાહના દળમાં અંતે આવ્યા જાણ. ૩૬૩
ત્યાં મળી સર્વે દેવ લોક મુનીવર જાત,
તે દેવ અનંત કરોડી પીર હશનશાહ સંગાત. ૩૬૪
જે આજ કળીયુગ માંહે લાગે સત્યગોરને પાય,
તે મુનિવર શાહને મળશે જાય. ૩૬૫

જે કોઈ આદે અંત લગી ઋષિવર દેવ,
તે સઘળા આવશે સાહેબની સેવ. ૩૬૬

જે આજ સાચા સતપંથી મુનિવર કહેવાય,
તે શ્રી શાહના દળમાં આવે ઋષિવર રાય. ૩૬૭

જે દેવ આવે હનુમાન બહુ બળીયા કહેવાય,
તે પર્વત મસ્તક લઇને ચઢયાએ. ૩૬૮

તેમા વાનર યોદ્ધા આવે મહાબળીયા સાથ,
ત્યાં આવી મળ્યા સર્વે શ્રી શાહેજી જદુનાથ. ૩૬૯

જ્યારે દેવ રૂષિવર શ્રી શાહને મળી ઉભા રહે,
ત્યાં સૌને રથે બેસાડો શ્રી શાહેજી કહે. ૩૭૦

એકેકા મુનિવર સાથે એંસી લાખ ઉંટ સાર,
તે દાણો પાણી ઉપાડે ચાર. ૩૭૧

એકેકા રૂષિવરના દળ એવાં ચાલે ઉત્તમ સાર,
તેમાં ચાર લાખ ઉંટ નંબુ નિશાન સાથ. ૩૭૨

ત્યાં બે લાખ ઉંટ તીરકમાને હોય,
અને તે સહ્યા બખ્તરને નોબત નગારાં જોય. ૩૭૩

એક એક મુનિવર સાથે એવા દળ ચાલે જાણ,
તે આગળ સાત લાખ જાચક અને ઝળકે નિશાન. ૩૭૪

સર્વે શાહ આગળ ઝળકે નિશાન વાજેસુર,
અને બીજા અવર વેણુંવાજે રણતુર. ૩૭૫

ત્યાં વાજે દદામને નફેરી ભેર,
ત્યારે બહુ નાદ નિશાન ધરતી થરથરે. ૩૭૬

ત્યાં દળદળીયું રણશીગા ને શરણાઇઓ અપાર,
ત્યારે વાજે ભૈરવ ભૂંગળ, માદલ ધમધમકાર. ૩૭૭

ત્યાં વાજે તાલ મૃદંગ ધમધકાર,
ત્યારે વાજે વાસળી ત્રીરંગી સાર. ૩૭૮
એવાં અનંત વાજીંત્ર વાજે મોરલી અનુપમ સાર,
બાકી અવર વાજાંનો કોઈ પાર ન જાણ. ૩૭૯
ત્યાં મળ્યું સૈન્ય શ્રી શાહનું કુછ કહ્યું નવ જાય,
તે દળ ધરતીએ નવ સમાય. ૩૮૦
જે બ્રહ્મા વિષ્ણુ, મહાદેવ હાજર લાગ્યા પાય,
અને તે રથે બેસી બરોબર ચાલ્યા જાય. ૩૮૧
જે મુનિવર લોકનું સૈન્ય મેળાવે સ્વામી નાથ,
ત્યારે નવ ગૃહે પણ ચાલ્યા શ્રી શાહને સાથ. ૩૮૨
જે કોઈ ઉત્તર, દક્ષીણ, પૂર્વ, પશ્ચિમ હુતા દેવ,
અને તે શ્રી શાહનું સૈન્ય મળ્યું તતખેવ; ૩૮૩
જે મળ્યું સૈન્ય અનંત અનુપમ સાર,
તેમાં ધજા નિશાનનો ન આવે પાર, ૩૮૪
ત્યારે શ્રી શાહનું દળદેખીને બહુ આનંદ જો થાય,
ત્યાં મુનિવરના સૈન્ય વખાણ્યા નવ જાય. ૩૮૫
તે સર્વે મુનિવરના ઘોડાની પાખરૂં ઝળકે ઘણી,
સલ્યા બખતર પહેરી બેઠા ગતમાં ગોર નર ધણી. ૩૮૬
શ્રી શાહને મસ્તક ટોપ મુગટ બહુ રંગી ભાત,
શ્રી શાહને દસ મણની કમાન હાથ. ૩૮૭
તેને અઢાર સેરનો તરકસ માંહેલો તીર,
જેથી દહિંતના છેદશે શીસ. ૩૮૮
શ્રી શાહની કેડનો પટકો છરી, મૃદંગ તરવાર,
ત્યાં સર્વે દેવ લોક બાંધે હથીયાર. ૩૮૯

ત્યાં ગુરજ કાઢે જેમ સ્વાસ,
અને તે મારી દહિંત કરશે નાશ. ૩૯૦
દેવ બાંધી હથીયારને એકઠા થાય,
તે સર્વે જઈ લાગ્યા ગોર નરને પાય. ૩૯૧
જે ચાર યુગ માંહે રૂષિવર જાણ,
જુજવા રંગ તેના સહી નિર્વાણ. ૩૯૨
રગતા પેચા કૃષ્ણા સ્વેતા જાણ,
સરદ, જરદ, શામ સ્વેત પ્રમાણ. ૩૯૩
જે ચાર યુગના સૈન્ય ચોરંગા એકઠા થાય,
તે બહુ રૂપવંતા રૂષિવર કહ્યા ન જાય. ૩૯૪
જે કર્તા યુગમાં મુનિવર હુવા સોજાણ,
તેનાં સૈન્ય લાલ રંગે સહી પ્રમાણ. ૩૯૫
તે દેવના ઘોડાને સરદ પલાણ,
તેને સરદ વસ્ત્ર પહેરવા જાણ. ૩૯૬
તેને સરદ વાઘાને લાલ પલાણ,
તેના કેડનો પટકો સરદ વખાણ. ૩૯૭
ત્યારે સરદ ધજાને સરદ ઝળકે નિશાન,
તેના પગની મોજડી સરદ જાણ, ૩૯૮
જે કર્તા યુગમાં ઋગવેદ સરદ રંગે જાણ,
તેથી સૈન્ય સર્વે સરદ હુવા પ્રમાણ. ૩૯૯
જે ત્રેતા યુગમાંહે મુનિવર ભયા,
તેના સૈન્ય સર્વે જરદ રંગ થયા. ૪૦૦
તે દેવના જરદ ઘોડાને જરદ પલાણ,
તેને જરદ ધજા ઝળકે નિશાન. ૪૦૧

તે દેવને જરદ વાઘાને જરદ પહેરી સોભાય,
તેની જરદ મોજડી પહેરી છે પાયે, ૪૦૨

તેને જરદ વસ્ત્રને જરદ સીરબંધ જાણ,
તેને કેડનો પટકો જરદ વખાંણ. ૪૦૩

ત્રેતા યુગમાં ભક્ત હરિશ્ચંદ્ર સત્યવાદી જાણ,
તેના જરદ સૈન્ય કીધા પ્રમાણ. ૪૦૪

જે ત્રેતા યુગમાંહે યજુરવેદ જરદ રંગે જાણ,
તેથી સર્વે સૈન્ય જરદ થયા નિર્વાણ. ૪૦૫

જે દ્વાપુરયુગમાં મુનિવર સહી જાણ,
તેના સર્વે સ્યામ સૈન્ય હુવા પ્રમાણ. ૪૦૬

તે દેવના સ્યાંમ ઘોડા ને સ્યામ પ્રમાણ,
તેની સ્યામ ધજાને ઝળકે નિશાન. ૪૦૭

તે દેવના સ્યામ ઘોડાને વસ્ત્ર પહેરણ ખંભાય,
અને તેના પગની મોજડી સ્યામ કહેવાય. ૪૦૮

તેના સ્યામ સીરબંધ સર્વે એક રંગે જાણ,
અને તેને કેડનો પટકો સ્યામ વખાણ. ૪૦૯

જે દ્વાપર યુગમાંહે દેવભક્ત રાજા યુધિષ્ઠિર જાણ,
જાણ અને તેના સ્યામ સૈન્ય હુવા પ્રમાણ. ૪૧૦

જે દ્વાપર યુગમાં સામદેવ સ્યામ રંગે જાણ,
અને તેથી સર્વે સ્યામ સૈન્ય થયા પ્રમાણ. ૪૧૧

આજ કળીયુગમાં જે મુનીવર ખરા ઇમાની જાણ,
તેના અનંત કરોડી બારનાં રંગ વખાણા. ૪૧૨

જે સ્વેત ઘોડાને શાહ દુલ દુલ અસ્વાર,
તે શાહને સ્વેત વાઘાને પહેરણ સાર. ૪૧૩

તે દેવના સ્વેત ઘોડાને સ્વેત પલાણ,
તેના સ્વેત વાઘાને વસ્ત્ર પ્રમાણ. ૪૧૪
તે દેવને સ્વેત તીર ને સ્વેત કમાન,
તેની સ્વેત ધજાને ઝળકે નિશાન. ૪૧૫
તે દેવને મસ્તક સીરબંધ સ્વેત જાણ,
તેના પગની મોજડી સ્વેત વખાણ. ૪૧૬
તે દેવ કેડનો પટકો સ્વેત રંગેસાર,
ભાઈ તેના રૂપતણો નવ આવે પાર. ૪૧૭
એવા સ્વેત સૈન્ય સર્વે સાહેબનાં ચઢે,
તેને શાહ મેઘાડમરના છત્ર ધરે. ૪૧૮
આજ કળીયુગમાં ભક્ત કમળાકુંવર જાણ,
તેના સૈન્ય કીધાં સ્વેત પ્રમાણ. ૪૧૯
આજ કળીયુગમાં જે અથર્વવેદ સ્વેત રંગે જાણ,
તેથી સ્વેત સૈન્ય હુવા પ્રમાણ. ૪૨૦
આ ચાર યુગના સૈન્ય ચોરંગે ઉત્તમ સાર,
સદ્ગોર કહે બાકી રંગતણો ન આવે પાર. ૪૨૧
જ્યારે સૈન્ય ચોરંગી શાહોજીએ દેખ્યાં નયણ,
ત્યારે હસી હરખસું ત્યાં બોલ્યા વેણ. ૪૨૨
ત્યારે શાહોજી મુનિવરને એમ કહે નિર્વાણ,
હવે તમે જાંબુદીપમાં જઈને કરો મેલાણ. ૪૨૩
જેની આસે અલી આવ્યા નિર્વાણ,
તે આખરત મહેંદી ચઢશે નિર્વાણ. ૪૨૪
જ્યારે નિષ્કલંકિ મહેંદી ચઢશે જોય,
અને દહિંત કાળીંગા મારશે સોય. ૪૨૫

સાહેબની અસ્વારીના પરછા જાણુ,
હવે તેના મુનિવર સુણો નિર્વાણુ. ૪૨૬
જે દન છમછર ચીલોતરો ચૈત્ર માસને ગુરુવાર,
તે દન શાહના સૈન્ય ચઢે, સાહેબ થાય અસ્વાર. ૪૨૭
ઘર થકી પગલાં ચાર શાહોજી ચાલી નીસરે,
ત્યારે નાર એક સામે આવી સંચરે. ૪૨૮
તે પહેર્યાં આભુષણુ ને સોળે સણુગાર,
તે માથે સુવર્ણ કુંભ લઇને આવે સોહાગણુ નાર. ૪૨૯
તે કુંભ ઉપર સુવર્ણની થાળનું શુકન થાય,
તેમાં અમૃત ભોજન ભરીયા સાર. ૪૩૦
જ્યારે એવાં સારા સુકન શાહોજીને થાય,
ત્યારે ગોર બ્રહ્માજી બોલ્યા સત્ય ભાય. ૪૩૧
શ્રી શાહોજી આજ સુકન મહા બળીયાં કહેવાય,
તે સર્વે દહિંતના દળ ખરીયુંમાં જાય. ૪૩૨
ત્યાંથી દળ ચાલી જંબુદ્વીપમાં જાય,
ત્યારે સૈન્ય ગઢ પર્વત પહેલી ફુંકે ઉડાય. ૪૩૩
જ્યારે એવા દેવરૂષિ દળ ઉલટે સીર,
ત્યારે નદી સમુદ્ર ના પાવે નીર. ૪૩૪
જે શાહનું સૈન્ય ચાલે તેમાં બહુ ઘોડાને ઊંટ,
તેમાં સાતે સમુદ્રનાં પાણી પહેલી
ફોજને થાશે એક એકો ઘુંટ. ૪૩૫
પહેલી ફોજને એક એકો ઘુંટ ભરાય,
ત્યારે પાછલી ફોજને રહેમત થાય. ૪૩૬
જે દળ મેરૂ શીખર વચ્ચે સંચરી વાટ,
ત્યારે લંકા ગઢ આવે શાહની સાથ. ૪૩૭

શ્રી શાહનું સૈન્ય મેરૂ શીખર વચ્ચે ન માય,
શ્રી શાહના સૈન્ય ધરતીએ સવાગજ લીડ ચઢાય. ૪૩૮
એવાં દળ ચાલતાં ઉડે ખેહને બહુ ગીર્દી ચઢે,
ત્યારે ચંદ્રમા સુરનો ઠોર નહી પડે. ૪૩૯
ત્યાં લોપે સુરજને જેમ બાદલ કેરી રાત,
અને ધરતી પગ તળે ન સુજે જાત. ૪૪૦
ત્યારે શ્રી શાહ ખડગ ત્રીધારૂં હાથમાં લેશે ભરપુર,
જાણે સેહસ્ત્રકળા લઇને ઉગ્યા સુર. ૪૪૧
ત્યાં ખડગને અજવાળે દળ ચાલે અપાર,
શ્રી શાહના દળ આવી પહોંચે જાંબુદ્વીપ મોઝાર. ૪૪૨
શ્રી શાહના દળ મહા તુરીંગ હીસોરા કરે,
ત્યારે જમીન આકાશ બેઉ થરથરે. ૪૪૩
જ્યારે એવાં દળ ચાલે ને ધરતી કંપે અપાર,
ત્યારે ધઓળા ધોરી સીર ન થંભે ભાર. ૪૪૪
જે પશ્ચિમ દિશાથી શાહનાં દળ આવ્યાં જાણ,
તે ભરતખંડને જાંબુદ્વીપને કુંવારકા કરે મેલાણ. ૪૪૫
આજ હેમપુરી નગરીમાં કુંવારકા ક્ષેત્ર જાંણ,
બ્રહ્માને સ્થાનક નારાયણ નિષ્કલંકી કરશે મેલાણ. ૪૪૬
ઇમામનો રોજો સુવર્ણનો થાય તેના પરછાજાણ,
તમે સુણો મુનિવરો સહી નિર્વાણ. ૪૪૭
જાંબુદ્વીપે કુંવારકા ક્ષેત્રે શાહ પ્રગટ દેશે પાય,
ત્યારે ગોર ઇમામ શાહનો રોજો સાવ સોનાનો થાય. ૪૪૮
ત્યારે ઢાળીતખત શ્રીહરી પ્રગટ બેઠાય,
નગીના ઘુમટીએ શ્રી શાહ ગોર બ્રહ્મા વાતું કરાય. ૪૪૯

વિભાગ ૧૧:
ઈમામશાહની દરગાહ
સોનાની અને પાપ/પુણ્ય
તોળાસે

શ્રી ગોર ઇમામશાહ શ્રીહરી પાસે બેઠા જાય,
ત્યાં સાચા મુનિવરને બક્ષીસું થાય. ૪૫૦
શ્રી ઇમામશાહના મોક્ષે નગીના ઘુમટી જયાંય,
ત્યાં આખર દહાડે પાપ ધર્મના ત્રાંસ બંધાય. ૪૫૧
શાહ જાંબુદ્વીપે ઇમામપુર નગરીમાં બજાવે તુર,
બાકી દુનિયાના ગોર સર્વે થાશે ચુર. ૪૫૨
જે સર્વે દેવલોક લાગ્યા સદ્ગોરને પાય,
દેવ દાણવના સૈન્ય વચ્ચે નદી સરસ્વતી કહેવાય. ૪૫૩
જયારે ગોરનરનાં દળ એકઠાં થાય,
ત્યારે દહિંત કાળીંગાના દળ પોતાં છે આય. ૪૫૪
જે ચીણ મહાચીણ નગરી છે પૂર્વ દેશ,
ત્યાં દહિંત કાળીંગો રહે છે મનખાવેશ. ૪૫૫
જે દહિંત કાળીંગો મહાબળવંત,
તેના સૈન્ય તણો નહિ આવે અંત. ૪૫૬
તે માંહે યોદ્ધા અનંત અપાર,
અને મહા સુરા બળવંત સાર. ૪૫૭
જે ચીણ મહાચીણ થકી કાળીંગો ચઢીયો જાણ,
તેને જાબુંદ્વીપે આવી કીધાં મેલાણ. ૪૫૮
જે ચોવીસ ચેલા દહિંત કાળીંગા તણા,
તે ચરપટ કરશે અતી ઘણા. ૪૫૯
જે દહિંતના સૈન્યથી ધરતી બાજે ધમધમકાર,
તે દળનો નહિં કાંઈ અંત ને પાર. ૪૬૦
જે આવ્યાં દળ ચરપટ કરતાં અપાર,
તે આસનપુરી અતરિક્ષ બેસે તેની વાર. ૪૬૧

વિભાગ ૧૨: કાલિંગાનો વધ અને સેનાપતિ દ્વારા લડાઈ અને છેલ્લે અંત

તે દહિંત અતરિક્ષ આસન બેસીને ચાલે આકાશ,
એવી કારમી વસ્તુ કરે પ્રકાશ. ૪૬૨

જે દહિંત અન્નના પ્રવાહ ચલાવે જાણ,
તે દહિંત પાણી મંત્રીને ગ્રથ કરે નિર્વાણ. ૪૬૩

તે દહિંત વેળું મંત્રીને ખાંડજ હોએ,
અને તે કારમાં માબાપ દેખાડશે સોય. ૪૬૪

જે દહિંત કાઠના ઘોડાને ખાંડ ખત્રડાવેજાંણ,
તે દહિંત નદીઓના નીર ઉલટાં ચલાવે નિર્વાણ. ૪૬૫

એવા ચરપટ કરતા દહિંત આવે આય,
તેને બેઈમાની દુનિયા મળશે જાય. ૪૬૬

જે આવ્યા દહિંતને ન લાગી વાર,
તે ચાલી આવ્યા લાલપુર સિદ્ધપુર મોઝાર. ૪૬૭

જે દહિંત પાવડીએ આરો ઉતારીયો આય,
અને તેના અગણીત સૈન્ય કહ્યા નવજાય. ૪૬૮

તે દહિંતનાં દળમાં યોદ્ધા મહા બળવંત હોય,
જ્યારે દળ આવતાં વાટે ખટ મહીના થાય. ૪૬૯

જે પાવડીઓ આરો ઉતર્યો છે કળીનો રાય,
ત્યારે દહિંત નગારે વાળે ગાય. ૪૭૦

જે દહિંત પ્રાચીન પાવડીએ આરે આણી મોર થાય,
તે દળમાં ધજા નીશાનનો પાર ન લેવાય. ૪૭૧

તે એવાં દહિંત ચરપટ કરશે અપાર,
ત્યારે ભૂલશે સઘળો સંસાર. ૪૭૨

એક ન ભૂલે સાચા રૂષિવર જાંણ,
જેને સદ્ગોર બ્રહ્મા ભેટયા પ્રમાણ. ૪૭૩

તે દહિંતના દળમાં અન જળના પ્રવાહ,
અને સાહેબના સૈન્યમાં સોનૈયે રોટી થાય. ૪૭૪

તે બેઉ સૈન્ય જ્યારે એકી દ્રષ્ટિ કરે,
અને તે વચ્ચે નારદઋષિ આવી સંચરે. ૪૭૫

તે બેઉ દળ વચ્ચે નારદ આવજા કરશે તહી,
ત્યાં દેવ દહિંતને મુંજાવશે સહી. ૪૭૬

જ્યારે એવા ચરપટ દહિંત કાળીંગો કરશે અપાર,
ત્યારે શ્રી નારાયણ દેવતો ચઢશે અસ્વાર. ૪૭૭

યુદ્ધ કરવાના પરછા જાણ,
હવે સુણો મુનિવરો તેના નિર્વાણ. ૪૭૮

ત્યાં આવ્યા હડમાન ધ્વજાધારી બહુ હુંકાર જો કરે,
તેની હાક સુણી દહિંત સઘળા થરથરે. ૪૭૯

ચોસઠ લાખ જોગણી શ્રી શાહોજીને પૂછે વિચાર,
સ્વામી તમે કહોતો દહિંતના દળ સોંસી લઉં નિર્ધાર. ૪૮૦

પવન દેવ પૂંછે અમને રજા દો ત્રિભોવન ધણી,
તો એ દળ દહિંતના સર્વે મેલું ઉડાય. ૪૮૧

ત્યારે આવ્યા ભીમસેન, સ્વામી હું વિનંતી કરૂં,
હવે તમે રજા દો તો અમે રણ સંગ્રામે ચઢું. ૪૮૨

સ્વામી તમે કહો તો સર્વ મંડળ ફેરવી ઉફરાં કરૂં,
અને કહો તો દહિંત ઝાલીને જીવતો તમુ આગળ ધરૂં. ૪૮૩

ત્યારે શ્રી શાહોજી બોલ્યા ભીમ સુણો સત્ય ભાય,
તમે પાંચે પાંડવ પુત્ર મહાબળીયા આય. ૪૮૪

જ્યારે એવી વાત શ્રી શાહોજીએ ભીમસું કહી,
ત્યારે સુરજારાણી, કમળાકુંવર આવ્યાં સહી. ૪૮૫

જ્યાં ગોર નર બેઠાં છે એક જો ઠાય,
સુરજારાણીકમળાકુંવર પરીક્રમા ફરી લાગ્યાં પાય. ૪૮૬
ત્યારે માતા કુંવર ગોરનર સું વિનતી કરે આપ,
સ્વામી અમારાં પૂર્વ જન્મના બક્ષોપાપ. ૪૮૭
સાહેબ પૂર્વ જન્મના પાપ અમારાં ગયા,
જ્યારે અમને દર્શન ગતમાં શ્રી ગોરનરનાં થયાં. ૪૮૮
સ્વામી અમે મધ્યમ જીવ તે તમશું ઉત્તમ થઇએ આજ,
હવે અમારા દુઃખ દારીદ્ર કરજો ત્યાજ. ૪૮૯
ત્યારે હેત કરીને શાહોજી બોલ્યા વિખ્યાત,
સુણો બાઈ સુરજારાણી કહું એક વાત. ૪૯૦
કળી માંહે દહિંત કાળીંગો મહા દુષ્ટ કહેવાય,
હરે બાઈ એની અવધ પુરી થાય,
હવે તમે તેને સંહારો જાય. ૪૯૧
શ્રી શાહોજીએ એસા વચન બોલ્યા સત્ય ભાય,
કરી પ્રણામને માતા કુંવર દહિંતના દળમાં જાય. ૪૯૨
શ્રી શાહના દળમાંહેથી માતા કુંવર નીસર્યા,
તે દહિંત કાળીંગાના દળમાં જઈ સંચર્યા. ૪૯૩
જ્યારે દહિતે આવતા દીઠા કુંવરને પોતાની નાર,
ત્યારે દહિંત કાળીંગો બોલ્યો છે તેણે ઠાર. ૪૯૪
સુણો કમળા કુંવર એમ કહે કાળીંગો રાય,
તમે આવ્યા તે કોણ સત ભાય. ૪૯૫
તમને ચીણ નગરીના સોંપ્યા રાજ,
તે દેશ છોડી કેમ આવ્યા આજ. ૪૯૬
ત્યારે બોલ્યાં સુરજારાંણી કમળાકુંવર સતભાય,
એ અભંગ સાથે યુદ્ધ કરશો નહી હો રાય. ૪૯૭

જે દેવ ત્રણ ત્રિભોવન ના ધણી કહેવાય,
અને તે અભંગસું યુદ્ધ કેમ કરશો હો રાય. ૪૯૮
એ દેવ શ્રી મચ્છારૂપે દહિંત શંખાસુર માર્યો છેદ,
અને તે વાળવા સદ્ગોર બ્રહ્માના વેદ. ૪૯૯
શ્રી કુર્મ રૂપે મેરા મણ મથ્યો મહેરુ સમુદ્રમાં ધરી,
ત્યારે દહિંત મધુકેટક મારીને રત્ન કાઢયાં શ્રીહરિ ૫૦૦
એ દેવે શ્રી વ્યારાહ રૂપ ધર્યાં કૈલાસ,
ત્યારે પૃથ્વી રાખી દાઢ વીલાસ. ૫૦૧
એતો મોર ધ્વજ દહિંત સંહાર્યો દાઢે જો ધરી,
અને ત્રીજે વ્યારાહ સ્વરૂપે હુવા નર હરિ. ૫૦૨
એ દેવ શ્રી નૃસીંહ રૂપે થયા હો રાય,
અને દહિંત હરણાકંસ રાક્ષસ સંહાર્યો જાય. ૫૦૩
ત્યાં પાંચ કરોડીસું તાર્યા પ્રહલાદ,
એના દેવે કીધાં છે અમ્મર કાજ. ૫૦૪
એ દેવે શ્રી વામન રૂપે બહુ ચરિત્ર કરી,
ત્યારે બળી દહિંત પાતાળે ચાંપ્યો શ્રી હરી. ૫૦૫
એ દેવ શ્રી ફરસુરાંમ રૂપે જો થયા,
અને સેહસ્ત્રા અર્જુનને લોહ પીંજરમાં દીયા. ૫૦૬
એણે તો પૃથ્વી સર્વે ન ક્ષત્રી કીયા,
ત્યારે છઠ્ઠા અવતાર શ્રી હરિયે લીયા. ૫૦૭
એ દેવે શ્રીરામ રૂપે દહિંત માર્યો લંકા પતીરાય,
અને સાત કરોડી શું તાર્યા હરિશ્ચંદ્રરાય. ૫૦૮
જ્યાં રાવણ દહિંત માર્યો પરવાર સમેત,
ત્યાં રાજા વ્યભિક્ષણને સોંપ્યા લંકાના રાજ. ૫૦૯

એ દેવે શ્રી કાન રૂપે બહુ ચરિત્ર કર્યાં,
ચૌદે ભવન તો મુખમાં ધર્યાં. ૫૧૦
ત્યાં માર્યો દહિંત કંસાસુર આઠમે અવતાર,
એણે સર્વે યાદવ કુળનો કીધો સંહાર. ૫૧૧
એ દેવ શ્રી બુદ્ધારૂપે શ્રી હરિ આપે થયા,
તે ભક્ત પાંડવોને દ્વારે ગયા. ૫૧૨
એતો ભક્ત સખા સહાય કૃપાળ,
તે તો ધરણી ધર છે દીન દયાળ. ૫૧૩
ત્યાં દહિંત દુર્યોધન સંહાર્યો જાય,
ત્યારે નવકરોડી સું તાર્યાં યુધિષ્ઠિરરાય. ૫૧૪
આજ કળી માંહે દેવનો દશમો નિષ્કલંકી અવતાર,
એ માટે તું ભરથાર ચેત ચેત કાળીંગા ગમાર. ૫૧૫
તે દેવનાં દશ અવતારના ગુણરાંણીએ કહ્યા સમજાય,
ત્યારે દહિંતના મનમાં ક્રોધ ન માય. ૫૧૬
એ રાંણી અન્ન ખાય અમારાં ને શું વખાણે શ્રીહરિ,
ત્યારે તું અમો ઘર નાર કેવી સ્ત્રી. ૫૧૭
અરે રાંણી જેના તમે સેવો છો પાય,
આજ તે અભંગને હું મારૂં રે ઠાય. ૫૧૮
અરે રાંણી જેના સ્મરણ કરો છો રેણી ને દીવસ,
આજ તેના હું લાવું કાપી શીષ. ૫૧૯
હવે રાંણી તેના સર્વે સૈન્ય મારીને લઉં જો અંત,
તો હું દહિંત કાળીંગો મહાબળવંત. ૫૨૦
દહિંતનાં વચને સુરજારાંણી કોપ્યા ત્યાંય,
ત્યારે હાથમાં ફુલદડો લીધો જ્યાંય. ૫૨૧

જે જન્મ મધ્યે સતીયે મુખમાંથી ન કહ્યું મર,
તે લઈ દંડો ને દહિંતની ગરદનમાં દિધો તેણી ઠાર. ૫૨૨
જ્યારે સતીના મુખમાંથી એવી વાણી નીસરે,
ત્યારે દહિંતનું મસ્તક તુટી ધરણી પર પડે. ૫૨૩
ત્યાં સર્વે સૈન્ય મધ્યે પડયો પોકાર,
તે સુરજારાંણીએ માર્યો પોતાનો કાળીંગો ભરથાર. ૫૨૪
દહિંતના દળ સામસામાં આવવાના પરછા જાંણુ,
સુણો મુનિવરો તેનાં સુ કરૂં વખાણ. ૫૨૫
ત્યાં સર્વે યોદ્ધા ઉઠયા મહાક્રોધ જો કરી,
હવે એનું સૈન્ય મારો સઘળું જીતી કયાં જાશે હરિ. ૫૨૬
જે રાણીએ સ્વામી માટે માર્યો પોતાનો ભરથાર,
તે અભંગનું શીષ આપણે કાપી લાવો તત્કાળ. ૫૨૭
ત્યારે હાહાકાર બેઉ સૈન્યમાં થાય,
અને તે રણક્ષેત્રમાં સામસામાં દળ ચડી જાય. ૫૨૮
બાઈ જેમ પ્રભાતે ઉગે સબળાસુર,
તેમ બેઉ સૈન્યમાં સામસામાં વાગે રણતુર. ૫૨૯
એવાં સૈન્ય રણ સંગ્રામે ચઢયા ને ગાજવે રણતુર,
ત્યાં અનંત નિશાન ફરકે ધજા ભરપુર. ૫૩૦
ત્યારે બેઉ સૈન્યમાંથી યોદ્ધા ઉઠયા છે વડવા ચાર,
તેમાં કોઈ કોને ન આપે હાર. ૫૩૧
ત્યારે દહિંત મલકેસર સાથે લડે ભીમસેન રાય,
ત્યાં મારે યોદ્ધા ગદાના ઘાય. ૫૩૨
ત્યારે દહિંત રક્તકેસર સાથે લડે નિકુળ રાય,
જેના બળતણો કોઈ પાર ન પાય. ૫૩૩

ત્યારે હિંદ રણકેસર સાથે લડે જનભૂત,
તેમાં યોદ્ધા બળીઆ છે અવધુત. ૫૩૪

જે હિંદ મહાકેસર છે મહાબળવંત,
તે સાથે લડે ત્યાં વીર હનુમાન. ૫૩૫

જે વીર હનુમાન પર્વત લાવે સંભાળ,
તે હિંદ ગજ કેસરના રથ ઉપર દેશે ડાલ. ૫૩૬

જે હિંદ આવતો પર્વત લેવે સંભાળ,
અને તે કટકા વચ્ચેથી કરશે નીર્ધાર. ૫૩૭

ત્યારે હનુમાન બીજો પર્વત લેવે ઉડાય,
અને તેથી હિંદ ગજકેસર માર્યો જાય. ૫૩૮

કોપ કરીને હનુમાને હિંદ સંહાર્યો જાણ,
ત્યાં હિંદ ગજકેસરે બહુ યુદ્ધ કીધો નિર્વાણ. ૫૩૯

ત્યાં હિંદ બીજા યોદ્ધા લડે અનંત અપાર,
બેઉ દળમાં કોઇને ન આવે હાર. ૫૪૦

તેની કેડમાં છરી કટારી ધરી પાસ,
ત્યાં વરસે તીર આયુધ પડે ત્રાસ. ૫૪૧

ત્યારે હસી હરખમાં શાહોજી બોલ્યા વિખ્યાત,
અને ખડગ લીધારૂં સાહેબે લીધું હાથ. ૫૪૨

તે ખડગ મન વેગે મેલ્યું જદુપતીરાય,
અને તેથી સર્વ હિંદનું સૈન્ય સંહાર્યું જાય. ૫૪૩

શ્રી નર મહંમદશાહ ગોર બ્રહ્માના પુત્ર,
જેણે બહુ હિંદના દળ માર્યા અવધુત. ૫૪૪

જે નદી સરસ્વતી હિંદના રક્તસું પુર જ વહે,
તે રક્તસું તોરીંગ કાન ભીંજે તેમ સબકોઈ કહે. ૫૪૫

જે યુગ ચાર સુધી નદી સરસ્વતી ઠાલી રહી,
તે દહિંતના રક્ત સું પુર જ વહી. ૫૪૬
ત્યાં દેવ ઉગર્યા તે સર્વે શાહને હેત,
ત્યારે દહિંત કાળીંગાના સૈન્ય પડયા રણક્ષેત્ર. ૫૪૭
જ્યારે શ્રી શાહના દળ સર્વે એકઠાં થાય,
ત્યારે દહિંતના મસ્તક સર્વે ખરીયુમાં જાય. ૫૪૮
ઘોડાને ડાબલે કાળીંગાનું મસ્તક અથડાય,
તે લઇને ફેંકે ચીણ નગરીમાં જાય. ૫૪૯
ત્યારે શાહનો દુલદુલ ઘોડો ચીણ નગરીમાં જાય,
તે કોટના કાંગરા નાખે તેણે ઠાય. ૫૫૦
ચીણ મહાચીણ દહિંત કાળીંગાનું સ્થાનક કહેવાય,
તે સર્વે લઇને સમુદ્રમાં ડુબાડે સાય. ૫૫૧
જ્યારે તે દહિંત સંહારીને શાહ તેને નીર્વંશ કરે,
ત્યારે ભક્ત કમળા કુંવર સહી ઓધરે. ૫૫૨
કમળા કુંવરને બાર કરોડીના ભરણુ જો ભરે,
ત્યારે ઇજરાઇલિ ફીરસ્તાને શાહોજી હુકમ જો કરે. ૫૫૩
જે નવખંડમાં ચોર્યાસી લાખ છે જીવ જન જાત,
તેને સર્વે કબજે કરી ને રાખો તમારે પાસ. ૫૫૪
એ જીવ શર્વે ઇજરાઇલિ ફીરસ્તો કબજે કરે,
તે સર્વે શાહ પાસે આવી સંચરે. ૫૫૫
હવે શ્રી શાહોજી તમે ફર્માન દો તે નિશ્ચે કરૂં,
અને તે સર્વે જીવ કબજે કરીને આગળ ધરૂં. ૫૫૬
ત્યારે હસી હરખમાં શાહોજી બોલ્યા સત્ય ભાય,
પણ જે જીવ જ્યાનો હોય ત્યાં જીવતો કરજો જાય. ૫૫૭

વિભાગ ૧૩: નિષ્કલંકી નારાયણનું કુંવારીકા ધરતી સાથે લગ્ન અને સતપંથીઓ નું રાજ્ય

ત્યાં શ્રી શાહના ફર્માને ફીરસ્તો ઇજરાઇલ કરે,
તે નવ ખંડમાં જે જીવ જ્યાંનો તે ત્યાં લઇને ધરે. ૫૫૮

જ્યારે સુરવાઇલ ફીરસ્તો સુરદેશે જાય,
ત્યારે જે જ્યાંના પ્રાણી તે ઉઠી બેઠા થાય. ૫૫૯

ભાઈ મેળામાં શાહોજી કરશે અદલાઈ આણ,
ત્યાં સર્વેને મુઆ પછી જીવતા કરશે જાણ. ૫૬૦

ત્યાર પછી સર્વે સૃષ્ટી સર્જન રચના થાય,
ત્યાં રૂષિવર લોકને રાજ કરાવે સાહ. ૫૬૧

જ્યારે શ્રી શાહ તખ્તે બેઠાને ગોર બ્રહ્મા વજીર,
રૂષિવરને રાજ કરાવે ગોર ઇમામ શાહ પીર. ૫૬૨

ત્યારે ગોર બ્રહ્મા વજીર થાશે રૂષિવરને કાજ,
અને ત્રણ ત્રીભોવનના ધણી કરશે રાજ. ૫૬૩

નાની અમરાપુરીના પરછા જાણ,
હવે સુણો મુનિવરો તેનાં વખાણ. ૫૬૪

જે આદ્ય અનંત કરોડી દેવ કરણમાં નિપન્યા આય,
તે રૂષિવરને રાજ કરાવે શ્રી હરી સાહ. ૫૬૫

કહે ઇંદ્રિ ઇમામ શાહ સુણો રૂષિવર ભાય,
હવે નાની અમરાપુરીના મોલ વખાણ્યા નવ જાય. ૫૬૬

ત્યાં ક્ષણ એકમાં શ્રી શાહોજી એવી રચના કરે,
તે સદ્‌ગોર બ્રહ્મા વચન તમશું ઓચરે. ૫૬૭

ત્યાં કંકુના ગારાને રૂપાની ઈંટ,
શાહે તેની અનુપમ ઉઠાવે ભીત. ૫૬૮

એવા મુનીવરના મહેલ દિશે ઉંચા અપાર,
તે મહેલ સુવર્ણના લીપણ આ જગ સંસાર. ૫૬૯

તે મહેલને કમાડ બારશાંખ કહ્યાં નવ જાય,
અને તેને બહુ રત્ન પદાર્થે જડંતર કહેવાય. ૫૭૦
તે મહેલમાં મોતીની માળાઓ ઝબુકે તત્ત્રખેણ,
ત્યાં સેહજ્ઞ રંગી પલગ બીછાવ્યા ગણા. ૫૭૧
જે કંકુની રેતી સર્વે મુનિવરને દ્વાર,
ત્યાં મુનિવર બેસે નાનાં બાળ. ૫૭૨
ત્યાં સર્વે મુનિવરને વસ્ત્ર દેવે મનગમતાં જાણ,
તેના અનુપમ રંગ તણા શું કરીએ વખાણ. ૫૭૩
ત્યાં સર્વે રૂષિવર મોટા દીગંબર સુજાણ,
ભાઈ તેના રૂપ તણા શું કરીએ વખાણ. ૫૭૪
એવા મુનિવરને પહેરણ વાઘા સોનેરી જાત,
તેને પહેરણ અજાયબ કરમદા ભાત. ૫૭૫
ત્યાં મુનિવરને સુવર્ણ મોજડી પહેરણ પાય,
અને તેની કેડનો પટકો કહ્યો નવ જાય. ૫૭૬
ત્યાં મુનિવર સુવર્ણના શીર બંધ બાંધે સતસીર,
અને તેને પામડી ઓઢેલ સોનેરી હીર. ૫૭૭
સર્વે મુનિવર પહેરે શીરબંધ પટકા બંધ,
અને તે શોભે જેવા પુનમકા ચંદ. ૫૭૮
ત્યાં મુનિવર એસા પહેરે સર્વે શણગાર,
તે એકેકા મુનિવરને ઘેર સતીયું પચાસ નાર. ૫૭૯
ત્યાં બહું રૂપવંતી દીષે સર્વે સતીયું નાર,
તેને પહેરવા આભુષણ તે સોળે શણગાર. ૫૮૦
સતીયુંને પહેરવા કાંચળી સીંદુરી જાત,
તેને પહેરણ પટકો નવરંગી ભાત. ૫૮૧

ત્યાં સતીયું ને હાથમાં ચુડી સુવર્ણની સાર,
તેમાં રત્ન પદાર્થ જડીયાં અપાર. ૫૮૨

સતીયું ની કોટમાં હીરા રત્ન જડીત હાર,
ત્યાં એવા સતીયું કરે શોળે શણગાર. ૫૮૩

ત્યાં સતીયુંને ગળામાં હાંસડી અમુલ,
અને તેને મોતી જડંતર કાને પહેરવાની જાલ. ૫૮૪

તે સતીયુંને હૈયામાં હીરા લાલ,
રતન જડંતર ટીલડી ઝળકે લીલાટ. ૫૮૫

ત્યાં સતીયુને ઓઢણુ અનુપમ દક્ષિણીના ચીર,
અને તેમાં ગુલબંતી દીપે સોનેરી હીર. ૫૮૬

ત્યાં સતીયુને પગમાં કાંબી કડલાં વીંછીયા સાર,
તેને અણવટ ઝાંઝરનો ઝણકાર. ૫૮૭

ત્યાં સતીયુને હાથમાં આરસી બહુ તેજવંતી દીપે,
તેને કસ્તુરીએ સેંથા ભર્યા શીસે. ૫૮૮

ત્યાં સતીયો કરે સોળે શણગાર,
તે મુનિવરને ઘેર સર્વે શીલવંતીઓ નાર. ૫૮૯

જે મુનિવરના મનમાંહે ભોજન મન ઇચ્છા હોય,
રાણી ત્યાં તેવા ફળ ખાવે સોય. ૫૯૦

ત્યાં ગરમ ટાઢું કોઈ મુનિવર ન ખાય,
જેને જેવાં મન ભાવે તેવા ફળ ખાય. ૫૯૧

તેની દેહમાં કસ્તુરીની વાસના આય,
ત્યાં પરસેવો અમીનો ઝળાવે સાહ. ૫૯૨

હે રાણી તે દીવસનો એવો પઠાંતરો કહેવાય,
અને તે કાયામાં ખુશબોઈ પરસેવો છુટાય. ૫૯૩

ત્યાં મુનિવર સુખ ભોગવશે જાણ,
ભાઈ તેના આગમ સદ્ગોરે કહ્યાં નિર્વાણ. ૫૯૪

ત્યાં મુનિવર તખ્તે બેઠા સોનેરી ખાટ,
અને તેની પાસે કોતળ ને ચારેબુરાખ. ૫૯૫

હરે રાણી ત્યાં એવા સુખ મુનિવર ભોગવશે સહી,
અને તે લીલા લાડ કરશે ત્યાંહી. ૫૯૬

અહિયાં પાંચ ભુઆત્માં વારી દીલ રાખ્યા ઠામ,
અને સત્પંથ સેવ્યા સદ્ગોરને ફર્માન. ૫૯૭

તેવાં રૂષિવરને રાજ આલે શ્રી હરી સાહ પંડે,
ત્યારે સવા લાખ વર્ષની લીલા કરશે નવે ખંડે. ૫૯૮

જેને નવે ખંડમાં રાજ રૂષિવરનાં હોય,
તે શ્રી હરિ સાહ બેઠા વસમાકુંવારીને પરણે સોય. ૫૯૯

ત્યાં એવા રાજ ઋષિવર કરશે જ્યાંહ,
આજ દશોદ સુકીત સદ્ગોર મુખે હાલ ગુજારે તેહ. ૬૦૦

જે નીત નીત અમી પીએને આચાર,
એકસો ચાલીસ ક્રીયા :તણા,
તે મુનિવર ત્યાં સુખ ભોગવશે ઘણા. ૬૦૧

જે મુનિવર આ ગોર મુખે દશોદ સુકીત આલે નહિ,
અને ધર્મશાળાએ જાતાં આળશ કરશે સહી. ૬૦૨

ત્યાંહ પાયદળ પાળો થઈને રળવળતો ફરે,
અને ત્યાં એવી વાણી સદ્ગોર બ્રહ્મા ઓચરે. ૬૦૩

અહીંયા દશોદ સુકીત દેતાં આળશ કરશે અપાર,
ત્યાં કાષ્ઠ ઘાસના ભારા માથે લઈ મરશે ભાર. ૬૦૪

જે અહિં પુરી દશોદ સુકીત આ ગોર મુખે દેશે આજ,
તે ત્યાં અવીચળ અમરાપુરીમાં કરશે રાજ. ૬૦૫

જે મુનિજર અહિંયા પુરા સતપંથ કમાવે આજ,
તેઇકોતેરસો સાથે ત્યાં અમરાપુરમાં કરશે રાજ. ૬૦૬

છ દર્શનની પૂજાના પરછાજાણુ,
હવે સુણો મુનિવરો તેના સહી નિર્વાણ. ૬૦૭

જે ગાફલ દુનિયા આ સતપંથ ધર્મની નિંદા કરે,
તે મહાદન વેળામાં માથુ કુટી ત્યાં મરે. ૬૦૮

જ્યારે તે રૂષિવરનું રાજ દુનિયા દેખે તતખેણ,
ત્યારે તે લોક ત્યાં છાતી કુટી મરશે ઘણા. ૬૦૯

જે કોઈ અહિંયા પત્થર સુર્તીની પૂજા કરે,
ને તે બહોત પૂજા પાખંડ દેવળદેરામાં ધરે. ૬૧૦

જેણે અહિંયા છ દર્શનની ભક્તિ કીધી આય,
તેણે દન ત્યાં ફળ તેવાં પાય. ૬૧૧

સુણો મુનિવરો અહિંયા જેવાં બીજ વાવીએ જાણુ,
તો આગળ તેવાં ફળ પામીએ નિર્વાણુ. ૬૧૨

જે અહિંયા ચુંટી પાત્રી પત્થર સુર્તીની પૂજા કરે,
તે ત્યાં સવાપોર લગી છાતી ઉપર લઇને ફરે. ૬૧૩

જે કોઈ આજ અહિંયા તીર્થ પાણી જાત્રા કરે,
દિન સવાપોર લગી ત્યાં નીત પાણીમાં ડુબી મરે. ૬૧૪

જે અસુધ્ધ બ્રાહ્મણ, જોગી, સેવડા સન્યાસીની પૂજા કરે,
તેણે સવાપોર લગી ખાંધે લઇને રળવળતા ફરે. ૬૧૫

જે છ દર્શન માંહે ગઉ પીપળો પૂજે અજાણ,
ત્યાં દનસવાપોર છાતી એ લઇને ફરે નિર્વાણ. ૬૧૬

જે અહિંયા વ્રતઃ વરતોલાં ને અપવાસ કરે,
રૂડી દેહ પણ તે કાઠો વાસને વેચી ભૂખે મરે. ૬૧૭

જે આજ દુનિયાના ગોરની પૂજા કરાય,
એણી પેરે પૂજા ફળશે કાંઇકેનું રદ નહિ થાય. ૬૧૮
જે દાન અસુદ્ધ બ્રાહ્મણ જોગી, જગમને દેવે,
અસુદ્ધ સેવડા સંન્યાસી સોફી માંગી લે છે. ૬૧૯
એ છ દર્શનના ગોરને ધર્મ અસુદ્ધ જમાડે જઈ,
શ્રી સદ્દગોર અહિંયા સોગણું પાછું આલે સહી. ૬૨૦
તે દુનિયા લોક કમાઈ સર્વે અહિંયા ખાઈ રહ્યા,
તે લોક વરવેળાએ શાહ પાસે ઠાલા ગયા. ૬૨૧
આજ કળીયુગ માંહે અસુદ્ધ વાત હૃદયમાં ધરે,
અસુદ્ધ પાણી પત્થર પાખંડની પૂજા કરે. ૬૨૨
સત્યગોર વીના દુનિયા રળવળી મરે,
તે સર્વે ફળની વેળા છાતી ઉપર લઇને ફરે. ૬૨૩
જે કોઈ આજ જેવી મુનિવર પૂજા ધરે,
ભાઇ અસુદ્ધ પુજાએ પસ્તાવો કરે. ૬૨૪
ત્યાં વરવેળા શ્રી શાહ અદલ કરશે જાણ,
જેણે જેવી પૂજા કરી તે વાં ફળ આલે નિર્વાણ. ૬૨૫
જે કોઇ અહિંયા આવા ધર્મ સતપંથે ધાય,
અને તે દશોંદ સુકૃત સદ્દગોર મુખે દીધી જાય. ૬૨૬
જેણે અવતાર પાત્ર ઓળખ્યાં સંભાય,
આજ એક ઇમાને પૂજા સદ્દગોર નરની પાય. ૬૨૭
જે ધર્મ આ સતપંથ પાળે દુનિયા લોક કોય,
અને તે મુનિવર નિશ્ચે અમ્મર હોય. ૬૨૮
ત્યાં સવાલાખ વર્ષ નવખંડમાં રૂષિવર લીલા કરે,
પછી વળી શાહોજી સૃષ્ટિ બધી સમાપ્ત કરે. ૬૨૯

જ્યારે સૃષ્ટી સમાપ્તીએ શાહ જમીન પાટ ફરાય,
ત્યારે નવ ઘરાએ મેઘ મુસળધારા વર્ષાય. ૬૩૦
ત્યારે સુરવાઇલિ ફીરસ્તો સુર દેશે જાય,
ત્યાં સર્વે પ્રાણીનું સર્જન થાય. ૬૩૧
જે મહાદનની હકીકતના પરછા જાણ,
હવે તેના સુણો મુનિવરો નિર્વાણ. ૬૩૨
ભાઇ મુનિવરને વૈકુંઠ દુનિયા દોજખ જાય,
ત્યાં આરબીરૂપે બેઠા નર નિષ્કલંકીરાય. ૬૩૩
ત્યાં અસ્માન નવનેજા આવશે પુર,
ભાઇ મુનિવરો એટલું રહેશે દુર. ૬૩૪
ત્યારે ધરતિ ત્રાંબા વર્ણી થાશે સહી જાણ,
ત્યારે સેહસ્ત્ર કળાલઇને તપશે રવીભાંણ. ૬૩૫
જ્યારે અગ્નિની ઝાળ પડશે ધરતી ઉપર આય,
ત્યાં સર્વે ત્રાંબા વર્ણી જમીન થાય. ૬૩૬
તે વેળાએ સદગોર શાહોજી એમ જ કરે,
મેઘા ડમ્મરના છત્ર સાચા મુનિવર શીર ધરે. ૬૩૭
તાંહ અરબી રૂપે શ્રી શાહને સહી કરી જાણ,
ત્યારે કેની અરજ નહી માને ફર્માન. ૬૩૮
ત્યાં એક સેહસ્ત્ર મણની હેઠળ એરણ સહી જાણ,
એક સેહસ્ત્ર મણનો ઉપર ઘણ પ્રમાણ. ૬૩૯
આજ મુનીવર થઇને ક્રિયા બારમુ ખાય,
તે નહિ હાલ ગુજારે નહિ ગોરગતમાં જાય. ૬૪૦
જે અહિંયા ગુના સર્વે એ માથે રહે,

અને તે ઘણનો ઘા તે ઉપર પહેલો દે. ૬૪૧

ત્યાં તલ તલના લેખાં શાહ પૂછે વાત,
પણ જેનો કાગળ હશે તેને દેશે હાથ. ૬૪૨
જે આ દેહના ઉટ કરોડી, રૂમરાય કર્તવ્ય જોય,
તે ત્યાં ગોરનર આગળ ગવાહી પુરાવે સોય. ૬૪૩
તે સર્વે ઉટ કરોડી રૂમરાય લોઢાના થાય,
અને જીવ જુઠાં બોલે તો દેવે ઘણનો ઘાય. ૬૪૪
ત્યાં જીવને સુરજની અગ્ની તળે ધરતીની ઝાળ,
તે દેહને નેત્ર લોહી વહે નિર્ધાર. ૬૪૫
જ્યારે ઉંધે મસ્તકે જીવને અગન ધીકાય,
ત્યારે માથાના ભેચાકાને જાય. ૬૪૬
ત્યાં રોએ ગુનેગાર બહુ કરે શોર બકોર,
જેણે અહિંયા ગુના ચુકાવ્યા નહિ તે ત્યાં થશે ચોર. ૬૪૭
ત્યાં શ્રી શાહ અરબી રૂપે નજર કરડી દેખાય,
ત્યાં ગોર બ્રહ્માની અરજ નહી માને સાય. ૬૪૮
ત્યાં નહિ વૃક્ષ નહી વાવાય,
અને ત્યારે નહિ અન્નપાણી તેણે ઠાય. ૬૪૯
ત્યાં માત પિતા નહિ બેનીને વીર,
તે આપે આપણા કર્તવ્ય ભોગવે શરીર. ૬૫૦
ત્યાં રોવે ગુનેગાર બહુ બુમ જ કરે,
તેને મુખમાંહેથી અગનની ઝાળ નીસરે. ૬૫૧
ત્યાં સ્ત્રી નહિ પુત્ર એકલા આપો આપ,
ત્યારે આપે આપણું કર્તવ્ય ભોગવશે પાપ. ૬૫૨
ત્યાં અગ્નિ લુ આકાશથી વર્ષે જાણ,
ત્યારે તેના દાઝે કાયાને પ્રાણ. ૬૫૩

ત્યાં દેહી ઝળ બળીને ખાક જ થઈ જાય,
ત્યારે દેહી બેઠી કરશે પાવળ છાંટીને સાહ. ૬૫૪
જ્યારે એવાં સો વાર દેહી પાડે નિર્વાણ,
ત્યાં નજર આગળ તેનો એક ગુનો ઉતરે જાણ. ૬૫૫
એણીપેરે શ્રી શાહોજી ગુના ઉતારે જીવાજન,
અને ત્યાં પચાસ હજાર વર્ષનો થાશે એક જ દન. ૬૫૬
રાણી ત્યાં એવો શોર પડશે કહી કહ્યો નવ જાય,
ત્યારે એમ દુઃખ ભોગવશે જેમ વાઘે ઝાલી ગાય. ૬૫૭
ત્યાં એક જીવના એવા હિસાબ તે દીન થાય,
ત્યારે સાચા મુનિવર મન વેગે પર સલ્યા ઉતરી જાય. ૬૫૮
જયાં ગુનેગાર જીવને માર પડશે સહી,
ત્યાં દેવલોક એકઠા મળશે જઈ. ૬૫૯
જે અહિંસા સતપંથ સેવી નીત પાવળ પીએ સોય,
ભાઇ તેને ત્યાં માર ન દેવે કોય. ૬૬૦
જે અહિંયાં પાવળ પીએ ને ગફલત રહે,
તેને ઘણનો માર તે ફીરસ્તો જીબ્રાઇલ દે. ૬૬૧
જે નુરશાહ વલીજીની વીનતીના પરછા જાણુ,
હવે સુણો મુનિવરો તેના નિર્વાણ. ૬૬૨
ત્યારે શાહનેજમણે પાસેથીતપસ્વી ગોર ઉઠયા જોય,
ત્યાં ગોરે મુનિવર પોતાના છોડાવ્યા સોય. ૬૬૩
ત્યાં ગોર મુનિવર છોડાવા પોતાના દાસ,
તેને બાંય ઝાલીને લઈ ગયા શ્રી શાહોજીની પાસ. ૬૬૪
શ્રી હરી મેહેંદી સાહેબ એ જીવના ગુના બક્ષો જાય,
બાવા એણે આશા કરી છે આપણી આય. ૬૬૫

હે શ્રી શાહોજી એણે આશ કીધી છે અમ્મર તણી,
તે અજ્ઞાની પણ આવીને વળગ્યા આપણી દામણી. ૬૬૬
હવે તમે મેહરની નજર કરો શ્રી હરી ચંદ્ર,
બાવાતે આવી પહોંચ્યા આ કળિયુગ છેલ્લી સંધ. ૬૬૭
એ નુરશાહ વલીજી મેહેર કીજીએ કીસ બાત,
તમે સુણોને ગોરજી કહું ઇસ મુનિવરકી બાત. ૬૬૮
ગત ગંગા માંહે આવીને ન સાંભળી વેદની વાત,
એણે જીકર બંદગી ન કીધી રાત. ૬૬૯
એ જીવ તો ચારે યુગમાં ભાગતા ફર્યા અપાર,
આજ શરણે તમારી આવ્યા ગમાર. ૬૭૦
સુણો સદ્ગુરૂ શરમ તમારી રાખું સત સાર,
હે ગોરજી ઇસ મુનિવરકુ બહોત પડે માર. ૬૭૧
બાવા આજ શરમ અમારી રાખવી જોય,
શ્રી હરી સાહેબ તમે સહાય મહેરબાન હોય. ૬૭૨
બાવા જો બાપ મારને કું પુત્ર કું આય,
તો પીછે બેટા કીસકી શરણે જાય. ૬૭૩
સુણો સાહેબ પાંચપુત્ર એક બાપના હોય,
બાવા ઉસમે પાંચે સરખા નહિ કોય. ૬૭૪
ઉસે બાપ બેટાકુ પાલ પોષકર નીપાય,
બાવા ઉસમે એક દો પણ ગાફલ થાય. ૬૭૫
શ્રી હરીશાહોજી બેટા ભલા બુરા બાપના કહેવાય,
અને તોય બાપકુ શરમ જ આય. ૬૭૬
એસા મુનિવર બાળક આપણા કહેવાય,
બાવા સો કેમ એ દોજખમાં જાય. ૬૭૭

એ તો નુરશાહ વલીજી તમે સાચી વાત જ કહી,
પણ ગોરજી એક બાત અમારી સુણ જો સહી. ૬૭૮
આગે યુગમાં ભેજયા તમકુ બહોત દીયા બડાઈ,
ગોરજી તબ ઇસકું કયુંના કહ્યા ચેતાઈ. ૬૭૯
એ સુણો શાહોજી ઉંચે માળે ચઢયા વારોવાર,
બાવા ઉસ મુનીવરકુ યુગો યુગ કહ્યા પોકાર. ૬૮૦
આગળ મહાદન આવશે જેસી ખંડા ધાર,
ત્યાં માથે પડશે તમારે ઘણુનો માર. ૬૮૧
ભાઇ મુનિવરો એસી માર પડશે મહાદન વેળા માંહે,
આજ તમે દુનિયા દેખી મત ભુલો અહિંયા. ૬૮૨
ભાઈ ત્યાં આરબી રૂપે મહેર નહિં માને મુજ,
અને જબ આવે કયામત રોજ. ૬૮૩
સુણો શ્રી શાહોજી તબ એ મુનિવરકું કહ્યા પોકાર,
બાવા તો પણ ગાફલ રહ્યા નીરાશ. ૬૮૪
પણ એ મુનિવરે આશા કરી છે ગોરનર તણી,
હવે તે કેમ નીરાશ જાય ત્રીભોવન ધણી. ૬૮૫
તબ દો કર જોડી નુરશાહ વલીજી વીનવે ઉમત ને કાજ,
તમે વિનંતી સુણો અમારી મહારાજ. ૬૮૬
એ સર્વે નકુછ મુનિવર ગત આપણી કહેવાય,
હવે રાખો બાવા નુરશાહ વલીજીકી લાજ. ૬૮૭
સુણો નુરશાહ વલીજી તમે બક્ષો તે મુક્ત હોય,
ગોરજી તમ હમ આખર એક નહિ કુછ દોય. ૬૮૮
જે ગોર નર આખર એક જ દેહ હોય,
હવે સદ્‌ગોરજી તમે કરો તે થાય જોય. ૬૮૯

શ્રી હરી શાહોજીએ સદ્‌ગોરકું એસા કહ્યા જાણુ,
ત્યારે સર્વે મુનિવર ત્યાં ગોરનરને કીધા પ્રણાંમ. ૬૯૦

હરખમાં શાહોજી સદ્‌ગોર શું બોલ્યા સત નાંમ,
હવે એ મુનિવર કું દો અમરાપુરીમાં ઠામ. ૬૯૧

ત્યાં આરબી રૂપે શાહોજી થયા મહેરબાન,
હવે જાવ ગોરજી એ મુનિવરકું દયો અમરાપુર વાશ. ૬૯૨

જેણે અહિંયા દશોદ સુકીતે કીયા પાળી જાંણુ,
તે મુનિવર કું મહાદન એળે ગયા નિર્વાણ. ૬૯૩

જે સાચા મુનિવર તે શાહના છત્ર તળે રહ્યા,
અને કુડીયા પાપીતે દોઝકમાં ગયા. ૬૯૪

ત્યાં મહાદન વર્તાયા પછી રચના કહેવાય,
અને શ્રી શાહ સદ્‌ગોર બ્રહ્માને હુકમ ફર્માય. ૬૯૫

મોટી અમરાપુરીના પરછા જાણુ,
હવે સુણો મુનિવરો તેનાં વખાણ. ૬૯૬

ત્યારે આનંદે શાહોજી સદ્‌ગોરને બોલાવે પાસ,
મુનીવરકું દયો મોટી અમરાપુરીમાં વાસ. ૬૯૭

જે સાચા સત્પંથી મુનીવર સ્વર્ગમાં જાય,
અને તે પોતાની કમાઇએ ફર્સલા ઉપર થઇને જાય. ૬૯૮

એ ફર્સલાની ધાંટી ઉપર કંપે ગુનેગાર,
ત્યાં ચાલવું જેમ ખંડા નીધાર. ૬૯૯

ત્યાં સાચા મુનીવર તે આગળથી ઉતરશે પાર,
તે જઈને પોતા સ્વર્ગની વાડી મોઝાર. ૭૦૦

જે મુનીવર ફર્સલાની ધાંટીથી બોલાવ્યા સાર,
ત્યારે જઈ પોતા અમરાપુરીના દરવાજા બહાર. ૭૦૧

જે મુનીવર આ જગમાં ક્રીયા કોલસું પુરા કહેવાય,
તે ગોરનરે સ્વર્ગમાં લીધા બોલાય. ૭૦૨

જે મુનીવરને ચુંક પડી આ સંસારમાંય,
તેથી પ્રાણી બાહેર ફેરા ખાય. ૭૦૩

ત્યાં મુનીવર દેખા સ્વર્ગ અનુપમ સાર,
તેના સુવર્ણ કોટને ફરતા કાંગરા અપાર. ૭૦૪

ત્યાં સર્વે મુનિવરને ઘેર કેશર કસ્તુરી ગાર,
તેમાં સુવર્ણની ઈંટે ચણતર અપાર. ૭૦૫

જે ગોર નરને નામે સોના રૂપાની ઈંટ,
શાહે ત્યાં અનુપમ ઉઠાવી ભીંત. ૭૦૬

બારણાંસાંખ કમાડ સુવર્ણનાં ઘડયાં,
ત્યાં રતન પદાર્થે હીરે જડયાં. ૭૦૭

ત્યાં સુવર્ણના મહેલ ઝળકે બહુ તેજ અપાર,
ત્યારે સેહસ્રસુર્યના તોરણ બાંધ્યા દરબાર. ૭૦૮

ત્યાં એક એક રૂષિવરને મંદિર સુવર્ણનાં ઘડયાં,
અને તેનાં પાણીયારાં માણેક મોતીએ જડયાં. ૭૦૯

રૂષિવરને મહેલ હીરા માણેક જડંતર કહેવાય,
તે મંદીરનાં રૂપ કાંઇ કહ્યાં નવ જાય. ૭૧૦

તે મંદિરને ઉપરસાત કળશ દિપે અનુપ,
તે એક એક કળશની સેહસ્ર કળા સુરજની જ્યોત. ૭૧૧

જે સ્વેતરંગી પલંગ સદ્દગોરે બીછાવ્યા ઘણા,
અને ત્યાં રત્નજડંતર હીંડોળા ખાટ કહેવાય ઘણા. ૭૧૨

ત્યાં મુનિવર પોઢીને એવાં સુખ ભોગવશે સાર,
તેને સુરજ રંમની હશે સત્તરનાર. ૭૧૩

ત્યાં ચંદ્રમાં વદની સતીયો સત્તર સાર,
તેમાં ચાર દેવકન્યા હોશે નાર. ૭૧૪
જે આ લોકની સ્ત્રી પોતાના પતિ સાથે ધર્મ પળાય,
તે ત્યાં અર્ધાંગના સર્વે ઉપર પટરાણી થાય. ૭૧૫
એક એક રૂષિવરને ઘેર સતીયું પચાસે નાર,
તેના પચાસે કંવર નુરાની ખેલે દરબાર, ૭૧૬
રતન જડંતર હીંડોળા દીપે અપાર,
તેના હાથમાં સુવર્ણ ગેડી અનુપમ સાર. ૭૧૭
તે રૂષિવરને સર્વે દેહી નુરાની હોય,
ત્યાં નુરાની વસ્ત્ર પહેરે સબ કોઇ. ૭૧૮
એવી રચના સ્વર્ગમાં ગોરનરે રચી છે સહી,
તેનિ જમણે સાતે સરોવર અમીના ભર્યાં છે ત્યાંહી. ૭૧૯
તે સરોવરને સુવર્ણના આરા કસ્તુરીની પાળ,
તેનાં માણેક મોતીએ જડયા પરમાળ. ૭૨૦
તે સરોવરમાં માણેક મોતીની વેળું અપાર,
ફરતા આરા બાંધ્યા સુવર્ણના પગથીયાં સાર. ૭૨૧
તે સરોવરની પાસે કલફ વૃક્ષ કહેવાય,
જાણે ત્યાં સઘળી અમરાપુરી નિછાય. ૭૨૨
એવું શ્રી સદ્ગોર શ્રી શાહે.જી એક વૃક્ષ નિપાય,
અને તે બહોત ઘેરાવે કાંઈ કહ્યું નવ જાય. ૭૨૩
ત્યાં નીત પક્ષી બહુ રંગે પોપટ અમુલ,
તેણે રૂખે બેઠાં જનાવર કરે છે કલોલ. ૭૨૪
જે સરોવરની જમણી પાસે મહાવૃક્ષ કહેવાય,
તે માંહે એક ડાળ ગોરનર નીપાય. ૭૨૫

જે પંખીરૂપે થઈને જીવનો વાસો વસાય,
તે સાહેબની રચના કાંઈ કહી નવ જાય. ૭૨૬
એ પક્ષી પોપટને સુવર્ણની ચાંચો રૂપાની પાંખ,
એ વૃક્ષની ડાળે બેઠાં પક્ષી ઝુલાય. ૭૨૭
તે જેમ જેમ જુએ તેમ તેમ રોશે સાર,
જે અહિંયાં કરણી વીનાં જીવડાં ભૂલશે સાર. ૭૨૮
એ સર્વે સ્વર્ગની રચના કાંઈ કહી નવ જાય,
ત્યાં સૌ દેવને ઘેર રત્ન પદાર્થ જડીયાં અપાર. ૭૨૯
જે ચંદ્રમાં સુરજ આ યુગમાં સાર,
ને તે મુનિવર ઘેર જડીયા અપાર. ૭૩૦
ભાઈ મુનિવરનો વાસ અમરા પુરમાંહે,
ને તે ઉપર કલફવૃક્ષ છાયા થાય. ૭૩૧
તે સવા સત્રા મણનો આહાર ભોગવે જ્યાંય,
અને મન ઇચ્છાં ફળજો થાય. ૭૩૨
ત્યાં આહાર છે પણ નહાર નહિ કહેવાય,
ભાઈ મુનિવરતે નુરાની પરસેવો થઇને ઉતરી જાય. ૭૩૩
જે કોઈ અહિંયા પુરા સત્પંથ કમાય,
અને તેને ત્યાં વાસો સદ્ગોર શાહ વસાય. ૭૩૪
ઇકોતેરસો માઈના, ઇકોતેરસો બાપના કહેવાય,
તે સાત કુળ સાસરી સાથે અમરાપુરમાં જાય. ૭૩૫
એવાં સુખ મુનિવર ભોગવશે સાર,
ત્યાં વારો વાર હોશે ગોર નરનાં દીદાર. ૭૩૬
જ્યારે આદે હે આવ્યા શ્રી હરી શાહની પાસ,
ત્યારે શ્રી સદ્ગોર શાહોજી આપે વૈકુંઠમાં વાસ. ૭૩૭

ત્યારે સદ્ગગોરે એવાં તપ કીધા વસમે ઘાટ,
ત્યાં શાહોજીએ સાચા મુનિવરને સ્વર્ગનીઆલીવાટ. ૭૩૮

તે મુનિવર અમરાપુરમાં સુખ ભોગવશે જાણ,
તેને અમર પદ પામ્યા સદ્ગગોરને ફર્માન. ૭૩૯

જે શ્રીસદ્ગગોરનાં જપતપ થકીજીવ ઓધર્યા જાંણ,
ભાઈ મુનિવર તે અમ્મર થયા નિર્વાણ. ૭૪૦

પ્રથમ આઠ લાખ કરણ શાહોજીએ સર્જ્યા જાણ,
ત્યાં સદ્ગગોર બ્રહ્માએ તપ કીધા પ્રમાણ. ૭૪૧

સદ્ગગોરના તપ થકી દેવ નીપન્યા કરોડી અનંત,
તેણે સાહેબ સું અવીચળ રાખ્યા ચિંત. ૭૪૨

પ્રથમ જાયલા કલફમાં તપસ્વી ગોર બ્રહ્મા જાણ,
ત્યારે જાખા દેવ નવ્વાણું કરોડી નિપન્યા નિર્વાણ. ૭૪૩

બીજા ફાયલા કલફમાં તપસ્વી ગોર બ્રહ્માજી જાણ,
ત્યાં મેઘાદેવ છપ્પન કરોડી ઓધર્યા પ્રમાણ. ૭૪૪

ત્રીજા અર્જલા કલફમાં તપસ્વી ગોર બ્રહ્મા જાણ,
ત્યાં બત્રીસ કરોડી કિન્નર દેવ સીધા નિર્વાણ. ૭૪૫

ચોથા ખલીફા કલફે તપસ્વી ગોર બ્રહ્માજી જાણ,
ત્યાં તેત્રીસ કરોડી દેવ નીપન્યા પ્રમાણ. ૭૪૬

પહેલાં કર્તા યુગમાં તપસ્વી ગોર અમર તેજ નામ,
ત્યાં સદ્ગગોર વચને આ સત્પંથ ધાયા પ્રહલાદ. ૭૪૭

તે ગોરના જપે તપે પાંચ કરોડી દેવ છુટયા જેહ,
ત્યાં પામ્યા અવીચળ અમરાપુરી તેહ. ૭૪૮

બીજા ત્રેતા યુગમાં ગોર વિશિષ્ટ જાણ,
ત્યાં સદ્ગગોરે બહુ તપ કીધા નિર્વાણ. ૭૪૯

એ ગોરના તપથકી સાત કરોડી હરિશ્ચંદ્ર જાણ,
તે તો વૈકુંઠ પામ્યા નિર્વાણ. ૭૫૦

ત્રીજા દ્વાપર યુગમાં તપસ્વી ગોર વિદંવ્યાષ જાણ,
ત્યાં સદ્દગોરે બહુ તપ કીધાં નિર્વાણ. ૭૫૧

એ ગોરના તપ થકી નવ કરોડી યુધિષ્ઠિર રાય,
અને તે અમરાપુરમાં પોત્યા જાય. ૭૫૨

ચોથા આ કળીયુગમાં તપસ્વી ગોર સોદરદીને
આ ધર્મ દેખાડયાં જાણ,
તે સદ્દગોર તપસ્વીએ કાગળની હોડી કીધી નીર્વાણ. ૭૫૩

ત્યાં પીર સોદરદીને કહ્યુએ મોટાઇ દીલમાં આણ,
એ થકી વજરની ભીંત ઉઠી નીર્વાણ. ૭૫૪

જ્યારે પીર સોદરદીન છ માસ લગી એક પગે રહ્યા,
ત્યારે ગળામાં તોક પહેરીને આધીન જો થયા. ૭૫૫

જ્યારે એણી રીતે તપસ્વીગોરે તપ કીધા અપાર,
ત્યારે નર ઇસ્લામશાહે દીધા દીદાર. ૭૫૬

તે ગોરનાં તપે બાર કરોડી દેવ શીધ્યા જાણ,
તેનાં કમળા કુંવરને શીર બાંધ્યા નીર્વાણ. ૭૫૭

જે આઠ લાખ કરણમાં અન્નંત કરોડી દેવ જાણ,
તે ફળંતર વેળામાંહે પહેલા વર પામશે નીર્વાણ. ૭૫૮

કરણ કલફમાં ગોર બ્રહ્મા એ તપ કીધા જાણ,
ત્યારે એટલાં દેવના લખ્યા નીશાન. ૭૫૯

અથર્વ વેદમાં ભાંખ્યા તે કળીયુગ છેલ્લી સંધ,
આજ નબીમહંમદને સત્ય કરી માનો
એમ વેદ કુરાને બાંધ્યા બંધ. ૭૬૦

Veda = Kuran

જે તપસ્વી ગોર બ્રહ્મા તેજ નબીમહંમદ આય,
ભાઈ આ ગત સર્વે તેની કહેવાય. ૭૬૧

આદે અંત જોગ તપસ્વી ગોર બ્રહ્માનો આય,
તે યોગેશ્વર છાનો જોગ સત સુકમાય. ૭૬૨

જે નવ અવતારેનારાયણ દેવ આવ્યા ભકતુંનેકાજ,
કળીયુગમાં દશમે સાચા મુનિવરને આલવા રાજ. ૭૬૩

જે શ્રી નારાયણ દેવ તે હરી વિષ્ણુ અવતાર,
તે દેવે ધરી અવતાર ને દહિંત સંહાર્યા તેણે ઠાર. ૭૬૪

નવે અવતારે નવ દહિત હણ્યા, દશમે કાળીંગો જાણ,
એવાં પીર શમસ કહે આગળ પાછળ એંધાણ. ૭૬૫

એ દેવના આગળ પાછળ ચરિત્ર સાંભળો અપાર,
અને સુખ દુઃખ તે દુનિયાનો વહેવાર. ૭૬૬

જે આજ દેવના વેદ વચન સહી કરો પ્રમાણ,
ભાઈ તમે તો પામશો અમરાપુરમાં ઠાંમ. ૭૬૭

આ દેવના વેદ વચને ચાલો મુનિવર ભાઇ પ્રમાંણ,
એમ કહે ગોરે હશન શાહ ગોર ઇમામ. ૭૬૮

પણ જે કોઇ આ ગોરનાં વેદ વચન ઉથાપે જાણ,
તેને મેલો પીસ્તાલીસમે ઠાંમ. ૭૬૯

આજ કળીયુગમાંહે અથર્વ વેદ સહી પ્રમાંણ,
અને જે બોલે તે કરજું કાંમ. ૭૭૦

વેદ વચન થકી આગળ દેવ તો નીપન્યા જાણ,
તે સાંભળો સુરજારાંણી એમ કહે શ્રી ગોર ઇમામ. ૭૭૧

અથર્વવેદ માંહે વચન રૂપી બ્રહ્મા નારાયણ,
તે ભરતખંડને જાંબુદ્વીપે પ્રગટ બેઠા જાણ. ૭૭૨

જે શાહના દશમા અવતાર આગમ ભાંખ્યા જાણ,
તે સદ્ગોર બ્રહ્માએ આદે અંતનો મેળ કીધો પ્રમાંણ. ૭૭૩
જે કોઈ દશમા અવતારની દશતરી પુરી પ્રમાણે ભેદ,
અને તે મુનિવર હોશે દેવ. ૭૭૪
હે સુણોરે સુરજારાંણી પ્રત્યક્ષ અગમ નિર્વાણ,
આજ ગોરનર જાંબુદ્વીપમાં બેઠા જાણ. ૭૭૫
આજ ગોરનરનાં નામ વિસારો નહિ,
તો અમરાપુરમાં પહોચો સહી ૭૭૬
જે દશમા અવતારની દશતરી પાળે નરને નાર,
તે લક્ષ ચોરાંસી માહે નહિ પડે આ યુગ સંસાર. ૭૭૭
જે ભક્ત આ ગત ગંગામાં આવીને સાંભળે જાણ,
તે દશે અવતારની દશતરી અને અથર્વવેદની વાણ. ૭૭૮
આ એક એક શબ્દેશબ્દ હસ્તીફળ લખ્યા નિર્વાણ,
અને તે વળી ભણે સાંભળે જે એકે ધ્યાન. ૭૭૯
તેને વીસંભરા યજ્ઞ કીધાનું ફળ વરદાન હોય,
જે આગત માંહે એક મને આવી સાંભળે સોય. ૭૮૦
જે દશમાં અવતારની દશતરી ભણે,
અને સતી લોકો શબ્દે શબ્દ સાંભળે. ૭૮૧
તે ભક્તને શબ્દે ફળે ધર્મને કરે દાન,
અને તે કરોડી હસ્તીનું ફળ પામે નિર્વાણ. ૭૮૨
જે આ ભણે શ્રી નારાયણ દેવના દશે અવતાર,
તે આજ એક ધ્યાંને સાંભળે નરને નાર. ૭૮૩
એમ સદ્ગોર કહે તેના પુન્ય તણો નવ આવે પાર,
તે તો ફરીને લખ ચોરાસીમાં ન પડે લગાર. ૭૮૪

જે ભક્ત આ વેદ પ્રમાણે સુકીત કરશે જાંણુ,
તેને એંસી લાખ ઉંટા શાથે ચાલે નિર્વાણ. ૭૮૫
તે ગોર શમસ કહે શ્રી નારાયણ દેવના દશે અવતાર,
આજ પુરા ભણે સાંભળે જે કોઇ નરને નાર. ૭૮૬
તે ભક્તને મહાદનની ઝાળ ન લોપે લગાર,
બાકી જુઠાના સીર પડશે ઘણુની માર. ૭૮૭
શ્રી સોદરદીન સાથે બાર કરોડી કમળા કુંવરસીર,
ગોર હસનશાહ સ્થાપ્યા અનંત કરોડીના પીર. ૭૮૮
એવી સત્ય જાણી કહે ઈંદ્ર ઈમામશાહ પીર,
અને તે તમે સાચું માનો મુનિવર વિર. ૭૮૯
એક દિન મહાદન આવશે તમે સત સબુરી રાખો ધીર,
શ્રી નારાયણ પ્રગટ થાશે ને મહંમદ થાશે વજીર. ૭૯૦
ચાર લાખને વર્ષ બત્રી હજાર,
ત્યાં સુધી ભોગવે શ્રી નિષ્કલંકી અવતાર. ૭૯૧
એ શ્રી નારાયણ દેવના દશે અવતારસંપૂર્ણ જાણ,
એવાગોરબ્રહ્માઇંદ્ર ઇમામશાહેઆગમભાંખ્યાંનિર્વાણ. ૭૯૨
ત્રેંતાલીસ લાખ વીસ સેહસ્ત્ર એતા જાણુ,
ચાર યુગમાં દશે અવતાર લીધા સહિ નિર્વાણ. ૭૯૩

નિષ્કલંકી નારાયણ એટલે સિયા મુસલમાન ધર્મ સ્થાપનાર મુર્તઝા અલી જે મોહમ્મદ પૈગંબરનો જમાઈ પણ થાય.

પિતાનું નામ અબુતાલીબ, અને માતાનું નામ બીબી ફાતિમા બીન્તે

શ્રી નિષ્કલંકિ નારાયણ મુર્તુજા અલી

મુર્તુજા અલીની માતા તો બીબી ફાતમા બીન્તે અસદ પિતા તો અબુતાલીબ, શકિત તો બીબી ફાતમા ઝોહરા ગોરતો નબી મહંમદ, સ્થાનતો ઉપન્યા સેહસ્ત્ર દ્વીપે મક્કેશ્વર ક્ષેત્રતો મંદિરલી ત્યાં નરદલો દાણુવતો અબુજેલ.કળી અંતે શ્રી મેંહદી રૂપે. સ્થાનતો હીમપુર ક્ષેત્રતો કુંવારીકા, પંચ નદી મુળસ્થાને ત્યાં નરદલો દાણુવતો દહિંત કાળીંગો ડજ્જાલ. વિચારતો અથર્વ વેદ આચરંતે ગાયત્રી, સાતવાર સત્તાવીસ નક્ષત્ર પંદર તીથિ બાર કરણ નવ ગૃહે સુર્ય મંત્રનો જાપ જંપતા આયા સ્વામી, ઋષિઓને સ્થાપી દહિંત અબુજેલ તથા અલકમાને સંહારી, કાળીંગાને સંહારસે બાર કરોડી શું ભક્તત્રીકમ મુખીને સ્થાપી અનંત કરોડીનું ભરણું કમળાકુંવર શીર ભરાવવા તમે ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મોરારી. જે કોઇ ચિત્ત હરિ શું લાએ તેનાં ધર્મ વધે ને પાપ ક્ષય થાય, નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણના નામને જેણે રૂપે આપણા સદ્દગોર બ્રહ્મા નર નારાયણ હોય, આજ તે રૂપને ધાઇએ. શ્રી નિષ્કલંકિ નારાયણના ગુપ્ત અવતાર ઓગણચાલીસ પ્રગટ અવતાર એક ને તે શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણ પોતે.

પત્નીનું નામ છે બીબી ફાતિમા ઝોહરા

ગુરૂ છે, નબી મુહંમદ પૈગંબર

કર્મ સ્થાન છે, હેમ્પુરી (પીરાણા)

ધ્યાન રહે... અથર્વ વેદ એટલે કુરાન

એવા મુર્તઝા અલી કે જેનો આ **ગુપ્ત અવતાર** છે... અને જેનું નામ છે... નિષ્કલંકી નારાયણ

આ હરિવંશ પેઢી નામે ચાલતો ચાલતો હાલ કુંવારકાક્ષેત્રે જાંબુદ્વીપ ભરતખંડે, રેવા ઓતરે, સોળ સોળ જોજન સાબરમતી ત્રષ્ઠે પંચ નદી મુળસ્થાને વેરાટવામે નવ સ્થળે એટલે કે પીરાણા મુકામે પધારેલ છે. અને શ્રી ઈમામશાહ બાવા એજ સદ્દગોર બ્રહ્મા, તેમના દિકરા શ્રી નર મહંમદ શાહ વિષ્ણુ નારાયણનો અવતાર અને શક્તી દેવી પાવાગઢની મહાકાળી મહંમદ સુલતાનની દિકરી બુજરૂક બેગમ, એ જ વિષ્ણુ નારાયણ નર મહંમદશાહના અર્ધાંગના, આ ત્રણ કળાએ પીરાણા મુકામમાં હરિવંશ આગળ ચાલ્યો, એ

આ મુર્તઝા અલીની પેઢી હાલ **પીરાણામાં** સ્થાપિત છે.

નર મુહંમદ શાહ એ વિષ્ણુ નારાયણનો અવતાર છે

પાવાગઢ વાળા મહાકાળી (અને કણબી માટે ઊંઝા વાળા ઉમિયા માતાજી) એ આ મુર્તઝા અલીના પત્ની છે.

હિંદુ દેવી દેવતાઓના અવતાર ભ્રષ્ટ કરીને હિંદુઓના ધર્મ પરિવર્તન કરાવી મુસલમાન બનાવનાર આ પીરાણાની સંસ્થાને ક્રૂર મુસ્લિમ રાજા ઔરંગઝેબએ પીરાણા વાળાઓને ૪૮ વિગા જમીન આપેલ છે. જો નિષ્કલંકી નારાયણ હિંદુ દેવ હોત,તો શું ઔરંગઝેબ આવું કરત?

વંશે શ્રી શાહબોદ્દીન સાહેબ તથા તેમના શ્રી જલાલશાહ સાહેબના દીકરા મુર્તુજા શાહ સાહેબ તથા તેમના દીકરા શ્રી અશરફ શાહ સાહેબ કે જે ઔરંગઝેબ બાદશાહના વખતમાં દિલ્હી જઈ બાદશાહની સાથે વેદ વ્યાખ્યાન કરી અમર ઘીનો દીવો કાયમ રાખી ચારસો મણ કાઠી ઉપર તપાવેલ લોખંડના તવે ચઢી ઇશ્વરી કળા બતાવી ને પીરાણામાં ઘીના દીવાની અમર જ્યોત રાખી અને ઔરંગઝેબે અડતાલીસ (૪૮) વીઘા જમીન તેમને બક્ષીસ આપી તેના દસ્તાવેજો હાલ મોજુદ છે. ને મોટી સત્ય વેણી પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામાં કોર્ટના સીક્કાવાળા તરજુમા છાપેલા છે.

શ્રી હરિવંશ જગતની ઉત્પતી સાથે જ જગતમાં રમતો આવ્યો છે, અને છેક પ્રલયકાળ સુધી જગતમાં રમતો રહેશે. તેમાં કુળ પલટા વંશ પલટા વિગેરેના મુંઝવણ ભર્યા કાર્યો સાધારણ વિચાર વૃત્તિ વાળાના મગજમાં ઉતરી શકે તેવા નથી. અને જેથી આ પુસ્તકની પ્રસ્તાવના ધ્યાન પૂર્વક વાંચવાથી તે બાબત પર જ પ્રકાશ મળશે.

શ્રી હરિની રમત સમજવા માટે માદક આહાર તજવાની ખાસ જરૂર છે. અને તેથી જ સત્પંથનો માર્ગ દેખાશે.

માદક આહાર એટલે કે, લશણ ડુંગળી, અફીણ, ભાંગ, ગાંજો, ચડસ, તમાકુ, માંસ, મદીરા વિગેરે વસ્તુઓનો સહેજ પણ ઉપયોગ બુદ્ધિને ભ્રસ્ટ કરે છે; અને ધર્મના માર્ગેથી મનુષ્યોને વેગળા રાખે છે. જેથી આત્માની શાંતિ પણ મનુષ્યને મળી શકતી નથી. બોલો શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણની જય જય જય.

ॐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

श्री कन्कही मंत्र. (षल्लामंत्र.)

અર્થ. अन्–નહિ. कही–કહેવાનો. मंत्र–ગુપ્ત વાક્ય. વેદનો વિભાગ. (षड्–છો. ल्ल्ला–' લ ' ૨૮ મો ઘોપ વ્યંજન. मंत्र–મંત્ર. વેદની ઋચા.)

* અન્ કહી મંત્ર ઈ. સ. ૧૯૭૫ ના અંતરમાં શ્રીમાન બિહારીલાલ શર્મા અથર્વવેદી બ્રાહ્મણે શેખ બહાવન જેઓ અથર્વવેદી બ્રાહ્મણ હતા, તેમના પ્રશ્નોત્તરના પ્રબંધે આ મંત્રનું સ્પષ્ટિ કરણ કરેલું. ઘણા બ્રાહ્મણોની સનમુખ સિદ્ધ કરાવ્યું હતું કે જ્યાં સુધી આ મંત્રને ન જપે ત્યાં સુધી તેને મોક્ષાધિકાર પ્રાપ્ત નહિ થાય હાલમાં પણ નિરાપક્ષી સમદ્રષ્ટિવાળા મહાજ્ઞાની મહાત્માઓ આ મંત્રને અનુમોદની આપી રહ્યા છે બ્રાહ્મણો જેને ' અન કહી ' મંત્ર કહે છે તે આ છે. ઈ. સને ૧૭ ની સદીમાં મહાત્માની લખેલ પ્રસાદી રૂપ પુસ્તક આધારે.

लाएलाह्र हरतिपापम् इल्लिल्ला ह्रीं परमपदम् ।
जन्म वैकुंठ प्राप्नोति तु जपति नाम महंमदम् ॥

અર્થ. ला–આપવું, મેળવવું. इला–બ્રહ્મા સ્વરૂપ. हरनि–હરે છે. : નાશ કરે છે. पापम्–દુષ્કર્મ. પાતક इल्लिाल्ला–વૈરાટ સ્વરૂપ. સર્વ વ્યાપક. ह्रीं–લક્ષ્મી સુચક બીજ મંત્ર. परम्–ઉત્કૃષ્ટ, અત્યંત. पदं–સ્થાન, પદ્વી. जन्म–જન્મ પર્યંત અવતરવું. નિત્ય. કાયમ. वैकुंठ–સ્વર્ગ, વિષ્ણુલોક, प्राप्नोत–પ્રાપ્ત કરવું. મેળવવું. तु–આબાદ થવું, થવું હોય. जपति (जपेत)–જપેથી જપ્યા કર. नाम–પ્રકારય. महंमदम्–કલ્યાણકારી, કાન્તિ (તેજ).

ભાવાર્થ. બ્રહ્મ સ્વરૂપને મેળવ (તે) પાપને હરે છે. વૈરાટ સ્વરૂપ (જે) સર્વવ્યાપક લક્ષ્મી સૂચક મંત્ર (તે) ઉત્તમમાં ઉત્તમ સ્થાને પહોંચાડે છે. અખંડ વૈકુંઠવાસી થવું હોય તો કલ્યાણકારી (તેજ) કાન્તિવાળાનું નામ જપ્યા કર.

લાએલ્લાહ કહેવાથી પાપ નષ્ટ થાય છે. ઇલ્લિલ્લા હીં કહેવાથી પરમ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે. વૈકુંઠમાં અખંડ (જન્મ) રહેવું હોય તો મહંમદનું નામ જપ્યા કર.

સત્ય વાત બીજુ કોઇ નથી, સર્વત્ર પ્રભુ છે, ખચિંત વૈરાટ, રૂપે એજ છે, મહમદ (પવિત્ર પુરૂષ) ને પર્માત્માએ ઉપદેશ કરવા મોકલેલ છે.

દશમો અવતાર સંપૂર્ણ.

